

Forslag

til

Lov om ændring af SU-loven, lov om statens voksenuddannelsesstøtte, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

(SU til adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse, indfrielse af tidligere SU-lån ved optagelse af nyt SU-lån, udlandsstipendium til ikke-trindelte uddannelser, hjemmel til at fastsætte regler om fælles dataansvar m.v.)

§ 1

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 1565 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1569 af 18. december 2018 og lov nr. 464 af 29. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3 og 4, § 46 a, stk. 3, 2. pkt., fire steder i § 46 d og i § 46 i, stk. 2, nr. 1, udgår »hel«.
2. I § 1, stk. 4, ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.
3. I § 5, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »varighed«: », og adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse under 3 måneders varighed«.
4. I § 13, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) Adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der udbydes som heltidsundervisning.«
Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.
5. § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, der bliver nr. 4, litra c, affattes således:
»c) supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen, en højere forberedelseksamen eller et bevis for eux 1. del.«
6. I § 13, stk. 3, ændres »nr. 3 og nr. 4, litra a og b« til: »nr. 4«.
7. § 30, stk. 5, 1. pkt., affattes således:
»Der lægges 7 pct. til de beløb, der kræves tilbage efter stk. 2, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet, hvis beløbet overstiger summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån.«
8. § 32 affattes således:
»§ 32. Støttetiden efter § 17 og slutlåntiden efter § 21 betragtes som brugt, selvom uddannelsesstøtte, der er udbetalt, kræves tilbage, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.«

9. I § 35 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:
»Restgæld, der vedrører studielån og slutlån, der er optaget den 1. januar 1991 eller senere, og som låntager har optaget i en tidligere uddannelsesperiode, indfries ved første udbetaling af studielån eller slutlån under en ny uddannelsesperiode. Der optages et studielån under den nye uddannelsesperiode med et beløb svarende til den indfrieede gæld.«
Stk. 1-3 bliver herefter stk. 2-4.
10. I § 35, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nye punktnummer:
»Tilbagebetalingen af studielån og slutlån sættes i bero, og forældelsen af studielån og slutlån afbrydes, under en ny uddannelsesperiode, jf. dog stk. 1. Der løber en ny forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen genoptages.«
11. I § 43 indsættes som stk. 5:
»Stk. 5. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne.«
12. I § 46 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »udlandet«: »eller den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau,«.
13. I § 46 a, stk. 3, 1. pkt., udgår »hele«.
14. I § 46 b, stk. 1, ændres »uddannelse, der er udbudt efter lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser)« til: »erhvervsakademiuddannelse, der er udbudt efter lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser«.
15. I § 46 c, stk. 2, ændres »statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen« til: »det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet«.
16. I § 46 e, stk. 2, nr. 1, ændres »statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen« til: »det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet«.
17. I § 46 h, stk. 4, nr. 4, indsættes efter »optagelse«: », afsluttet bachelorniveau«.

§ 2

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 9. august 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 21 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og uddannelsesstederne.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

§ 3

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 9. august 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 5 a indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesstederne.«

§ 4

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 605 af 24. maj 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 13 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem ministeriet eller anden statslig myndighed og uddannelsesstederne.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 4 og 6, træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 8, har virkning for krav om tilbagebetaling af støtte, der vedrører udbetalinger af støtte for støtteåret 2020 og derefter.

Stk. 4. § 1, nr. 9, har virkning for alle SU-låntagere, der optager mindst ét studielån eller slutlån efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om indfrielse af tidligere optagne lån, hvor låntager i perioden fra den 1. januar 1991 til og med den 31. december 2019 har optaget lån under flere uddannelsesperioder, og om optagelse af nyt samlet lån.

Stk. 6. § 1, nr. 10, har virkning for alle SU-låntagere, der har studielån eller slutlån under ordinær opkrævning den 1. januar 2020 eller derefter.

Stk. 7. § 1, nr. 1, 12, 13 og 17, finder anvendelse for ansøgninger om udlandsstipendium indgivet fra og med den 1. januar 2020. For ansøgninger indgivet før den 1. januar 2020 finder de hidtil gældende regler anvendelse. § 1, nr. 1, 12, 13 og 17, finder endvidere alene anvendelse for ikke-trindelte hele videregående uddannelser i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau, som den uddannelsessøgende påbegynder den 1. januar 2020 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. SU til adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. SU til supplerende overbygningsforløb til uddannelsessøgende, der har bevis for eux 1. del
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Enkle og tidssvarende regler for tilbagebetalingskrav
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Automatisk indfrielse af tidligere SU-lån ved optagelse af nyt SU-lån og berostillelse af tilbagebetaling under en uddannelsesperiode
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Fælles dataansvar
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. SU
 - 2.5.1.2. SVU
 - 2.5.1.3. Befordringsrabat til uddannelsessøgende ved videregående uddannelser
 - 2.5.1.4. Befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.
 - 2.5.1.5. Databeskyttelsesforordningen
 - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Udlandsstipendium til ikke-trindelte uddannelser
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Udlandsstipendium og udlandsstudielån ved studieophold
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget følger op på aftalen af 22. november 2018 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti "Fra folkeskole til faglært – Erhvervsuddannelser til fremtiden" (herefter den politiske aftale af 22. november 2018). Det følger bl.a. af aftalen, at institutioner for erhvervsrettet uddannelse (herefter erhvervsskolerne) får ret til at udbyde adgangskurser i fagene dansk, dansk som andetsprog og matematik på niveau med folkeskolens 9. klasseprøver til voksne fra 25 år, der ønsker at søge ind på erhvervsuddannelserne, og som ikke opfylder de gældende adgangskrav. Med dette lovforslag gives der adgang til statens uddannelsesstøtte (herefter SU) til de adgangskurser på erhvervsskolerne, der udbydes som heltidsundervisning.

Det foreslås endvidere at gøre administrationen af SU-tilbagebetalingskrav mere enkel og tidssvarende med henblik på at nedsætte den manuelle sagsbehandling i SU-administrationen. Til krav om tilbagebetaling af SU, der rejses i forbindelse med den endelige tildeling efter et støtteårs udløb, lægges der som udgangspunkt et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, der enten skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU, eller at den uddannelsessøgende ikke har givet alle nødvendige oplysninger til brug for den endelige tildeling. Den uddannelsessøgende får desuden ikke de brugte SU-klip eller slutlånsklip tilbage til eventuel senere brug, selvom den uddannelsessøgende har betalt SU tilbage.

Med lovforslaget foreslås det, at der fremover kun bliver lagt et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU. Herudover foreslås det, at den uddannelsessøgende får SU-klip og slutlånsklip ført tilbage til klippekortet i forbindelse med tilbagebetalingskrav, så den uddannelsessøgende kan anvende disse på et senere tidspunkt, medmindre tilbagebetalingskravet skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU.

Lovforslaget har endvidere til formål at give mulighed for, at SU-lån, der stammer fra tidligere uddannelsesperioder, automatisk indfries, når den uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån i en senere uddannelsesperiode, og at tilbagebetalingen af SU-lån sættes i bero under uddannelsesperioder. Ved indfrielsen af SU-lån fra en tidligere uddannelsesperiode, vil der blive optaget et nyt SU-lån med et beløb, der svarer til den indfrieede restgæld og det nye SU-lån. Hensigten er, at uddannelsessøgende til enhver tid alene har ét samlet SU-lån under ordinær opkrævning.

Det har også hidtil været Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes (herefter styrelsen) praksis, at SU-lån, der stammer fra forskellige uddannelsesperioder, behandles som ét samlet lån med ét stiftelsestidspunkt, og at tilbagebetaling af SU-lån sættes i bero under uddannelsesperioder.

I forbindelse med etableringen af et nyt inddrivelsessystem på Skatteministeriets område, er Uddannelses- og Forskningsministeriet blevet opmærksom på behovet for hjemmel til at sikre, at låntager til hver en tid alene har ét SU-lån under ordinær opkrævning. Hjemlen skal således gøre det muligt også fremover at sikre, at uddannelsessøgende til enhver tid alene har ét SU-lån under ordinær opkrævning.

Det foreslås derfor, at der fastsættes hjemmel til, at SU-lån, der stammer fra tidligere uddannelsesperioder, automatisk indfries, når den uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån i en senere uddannelsesperiode, og at der samtidig bliver optaget et nyt SU-lån med et beløb, der svarer til den indfrieede restgæld og det nye

SU-lån. Det foreslås endvidere, at der fastsættes regler om, at tilbagebetalingen af SU-lån sættes i bero under uddannelsesperioder, og at lånets forældelsesfrist i den forbindelse afbrydes.

Lovforslaget har videre til formål at foretage ændringer for så vidt angår udlandsstipendium til studieophold og kandidatuddannelser i udlandet. Uddannelsessøgende, der skal på et studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse, eller som tager en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet, kan få et udlandsstipendium som tilskud til betaling for en eventuel studieafgift til den udenlandske uddannelsesinstitution, hvis den uddannelsessøgende er berettiget til SU.

Udlandsstipendiet til studieophold udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen. Det har hidtil været praksis for styrelsen at beregne udlandsstipendiet ud fra, hvad en dansk uddannelsesinstitution ville have modtaget i statstilskud for tilsvarende fag som de, der indgår i den uddannelsessøgendes studieophold. Denne praksis er i overensstemmelse med den politiske aftale af 2. november 2006 om udmøntning af globaliseringspuljen – opfølgning på velfærdsaftalen, som udlandsstipendieordningen blev indført på baggrund af. Det foreslås på den baggrund at ændre lovens ordlyd om beregning af udlandsstipendium til studieophold, så bestemmelserne bedre afspejler indholdet af den politiske aftale om udmøntning af globaliseringspuljen i forhold til beregning af udlandsstipendium.

Lovforslaget har endvidere til formål at give mulighed for, at uddannelsessøgende kan modtage udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt videregående uddannelse i udlandet, som efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau.

Efter gældende regler kan der alene gives udlandsstipendium til hele videregående uddannelser i udlandet på kandidatniveau. Det betyder, at der ikke kan gives udlandsstipendium til videregående uddannelser i udlandet, hvis uddannelsen ikke har en klar opdeling mellem bachelor- og kandidatniveau på samme vis, som universitetsuddannelser i Danmark er inddelt i henholdsvis en bachelorgrad og en kandidatgrad (3+2). Det er imidlertid ikke alle lande, som har implementeret målsætningen om en fælles europæisk uddannelsesstruktur med 3+2. Det foreslås, at der skal kunne gives udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt hel uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau. Det forudsættes, at den udenlandske uddannelsesinstitution kan erklære, at den uddannelsessøgende har gennemført den del af uddannelsen, der svarer til bachelorniveau, og hvornår kandidatdelen påbegyndes og forventes afsluttet.

Det foreslås endvidere at præcisere reglerne om adgang til SU til supplerende overbygningsforløb, således at det klart fremgår, at der kan gives SU til supplerende overbygningsforløb til både hf-eksamen, højere forberedelseseksamen og til uddannelsessøgende, der har bevis for eux 1. del. Efter gældende regler kan der gives SU til supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen. Det er vurderingen, at det har været forudsat i forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale om en reform af de gymnasiale uddannelser, at supplerende overbygningsforløb taget af uddannelsessøgende med bevis for eux 1. del også skulle være SU-berettigede. Sådan har gældende lovgivning også været fortolket. Da formuleringen om SU til supplerende overbygningsforløb imidlertid kan give anledning til tvivl om bestemmelsens rækkevidde, foreslås det at præcisere bestemmelsens ordlyd.

Endelig har lovforslaget til formål at give uddannelses- og forskningsministeren og børne- og undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne, som i fællesskab varetager administrationen af SU, Statens Voksenuddannelsesstøtte (herefter SVU) og befodringsrabat til uddannelsessøgende i videregående uddannelse og ungdomsuddannelser m.v., og som derfor har et fælles ansvar for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. SU til adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse

2.1.1. Gældende ret

SU gives til uddannelser, der af uddannelses- og forskningsministeren er godkendt som SU-berettigende. Det følger af § 5, stk. 1, i SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, at en uddannelse skal være tilrettelagt som heltidsundervisning, være af mindst 3 måneders sammenhængende varighed og være ulønnet for at kunne give ret til SU.

Uddannelses- og forskningsministeren kan dog, jf. SU-lovens § 5, stk. 2, fastsætte regler om, at der kan gives SU til 1) enkeltfagsundervisning, 2) supplerung under 3 måneders varighed og 3) uddannelser, der omfatter perioder med lønnet praktik eller konkret lønnede projektorienterede forløb i udlandet, herunder om i hvilke perioder der gives støtte.

Bemyndigelsen i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 1 og 2, til at fastsætte regler henholdsvis om SU til enkeltfag og SU til supplerung under 3 måneders varighed stammer i sin nuværende form fra lov nr. 448 af 14. juni 1995 om statens uddannelsesstøtte, der er den seneste hovedlov. Det fremgår ikke af bemærkningerne til loven, hvilke former for enkeltfag og supplerung, der er omfattet af bemyndigelsen.

Det har imidlertid været forståelsen af bemyndigelsens rækkevidde vedrørende enkeltfagsundervisning, at den alene omfatter enkeltfag, der opfylder kravet om mindst 3 måneders sammenhængende varighed, i overensstemmelse med SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 2. Bemyndigelsen omfatter herefter alene hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af kravet om heltidsundervisning, jf. SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Det har endvidere været forståelsen af bemyndigelsens rækkevidde vedrørende supplerung, at den alene omfatter supplerung på gymnasialt niveau, som er nærmere defineret i SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, jf. nedenfor. Bemyndigelsen omfatter herefter alene hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af kravet om 3 måneders sammenhængende varighed for supplerung på gymnasialt niveau, jf. SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af SU-lovens § 13, stk. 1, at der gives SU uden for klippekortet til undervisning på folkeskoleniveau og almen voksenuddannelse. Sammen med SU til almen voksenuddannelse kan der gives SU til forberedende undervisning (FVU) til uddannelsessøgende på 18 og 19 år. Der gives endvidere SU uden for klippekortet til ungdomsuddannelse, herunder studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne. Derudover gives der SU uden for klippekortet til gymnasial supplerung i form af korte, intensive forløb som gymnasiale suppleringskurser (gsk), enkeltfag fra adgangskurset til ingeniøruddannelsen eller

supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen. Endelig gives der SU uden for klippekortet til gymnasiale indslusningsforløb for indvandrere (GIF).

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om SU til undervisning, uddannelse og supplerung efter § 13, stk. 1, herunder bl.a. om, hvilke uddannelser og hvilken gymnasial supplerung, der er omfattet af § 13, stk. 1. Dette følger af SU-lovens § 13, stk. 2, nr. 1.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår bl.a. af den politiske aftale af 22. november 2018, at voksne ansøgere til erhvervsuddannelserne, som ikke opfylder adgangskravene på 02 i dansk og matematik, i dag skal opkvalificere sig via en anden uddannelsesinstitution (VUC), før de kan optages på og påbegynde en erhvervsuddannelse. Det fremgår endvidere af den politiske aftale, at erhvervsskolerne får ret til at udbyde selvstændige adgangskurser i dansk, dansk som andetsprog og matematik på niveau med folkeskolens 9. klasseprøver til voksne fra 25 år, der ønsker at søge ind på erhvervsuddannelserne.

Lov nr. 547 af 7. maj 2019 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. og forskellige andre love (Styrkede erhvervsuddannelser, mere praksisfaglighed i grundskolen, uddannelsesparathedsvurdering til alle ungdomsuddannelser m.v.) har til formål at gennemføre de dele af den politiske aftale af 22. november 2018, som forudsætter lovændring på Børne- og Undervisningsministeriets område.

Ved lovændringen blev der indsat en ny § 5 e i lov om erhvervsuddannelser. Det fremgår af denne bestemmelse, at en ansøger uden uddannelsesaftale, som er fyldt 25 år, og som ikke opfylder betingelserne for adgang til erhvervsuddannelserne efter § 5 a, kan deltage i adgangskurser efter lovens § 7, hvis den ansøgte skole ud fra en helhedsvurdering vurderer, at ansøgeren er tæt på at have forudsætninger for at gennemføre en erhvervsuddannelse og er motiveret for at tilegne sig de fornødne kvalifikationer gennem dette adgangskursus. Af § 5 e, stk. 2, fremgår det, at optagelse efter stk. 1 udgør et tilsagn om optagelse til erhvervsuddannelserne med forbehold om, at ansøgeren gennemfører adgangskurset med det krævede resultat (betinget optagelse).

Der blev ved lovændringen endvidere indsat en ny § 7 i lov om erhvervsuddannelser, hvorefter erhvervsskolerne kan udbyde adgangskurser i fagene dansk, dansk som andetsprog og matematik på niveau med folkeskolens 9.-klasseafgangsprøve.

Ifølge de almindelige bemærkninger til bestemmelserne om adgangskurser på erhvervsskoler vil adgangskurserne skulle kunne gennemføres på fuld tid, herunder på kurser af kortere varighed end 3 måneder, men de vil også kunne gennemføres på deltid. Adgangskurserne er tiltænkt at være et nyt selvstændigt undervisningstilbud på erhvervsskolerne, der skal kunne gives som supplement til den eksisterende mulighed for opkvalificering med avu-fag på VUC, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 199 som fremsat, side 13-15.

Endelig fremgår det af den politiske aftale af 22. november 2018, at aftaleparterne ønsker, at der skabes mulighed for, at elever på de nye adgangskurser på erhvervsskoler kan modtage SU på kurser af kortere varighed end 3 måneder, og at denne mulighed ikke gælder for elever på andre forløb, herunder VUC's avu-forløb.

Idet adgangskurserne kan have en varighed på under 3 måneder, er de ikke omfattet af uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om SU til enkeltfag, jf. SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 1. De er ligeledes ikke omfattet af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om SU til supplerende, jf. SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 2, idet denne bemyndigelse alene omfatter supplerende på gymnasialt niveau. Adgangskurserne er derfor ikke SU-berettigende i henhold til gældende regler, og det er ikke muligt inden for gældende bemyndigelser at fastsætte regler om SU til disse adgangskurser.

Med henblik på at skabe mulighed for, at elever på de nye adgangskurser på erhvervsskolerne kan modtage SU på adgangskurserne, herunder også når kurserne er af kortere varighed end 3 måneder, foreslås det derfor, at bemyndigelsen i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 2, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SU til supplerende under 3 måneders varighed, udvides. Ministeren vil således tillige kunne fastsætte regler om, at der kan gives SU til adgangskurser på erhvervsskoler under 3 måneders varighed, der udbydes som heltidsundervisning.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om, at der kan gives SU til adgangskurser på erhvervsskolerne, der udbydes med hjemmel i § 5 e og § 7 i lov om erhvervsuddannelser, og som udbydes som heltidsundervisning.

Det foreslås i den forbindelse endvidere, at det i SU-lovens § 13, stk. 1, tilføjes, at der kan gives SU uden for klippekortet til adgangskurser på erhvervsskoler, der udbydes som heltidsundervisning, idet der er tale om en ny type kurser, som ikke hidtil har været omfattet af loven. Uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om hvilke adgangskurser, der er omfattet af SU-lovens § 13, stk. 1, jf. lovens § 13, stk. 2.

Øvrige betingelser for adgang til SU vil fortsat skulle være opfyldt. Såfremt den uddannelsessøgende gennemfører et eller flere adgangskurser på deltid, vil adgangskurserne ikke være SU-berettigende. Det vil fremgå af uddannelsesreglerne for de enkelte adgangskurser, hvilke krav til timetal og varighed, der gælder for kurser tilrettelagt som heltidsundervisning.

2.2. SU til supplerende overbygningsforløb til uddannelsessøgende, der har bevis for eux 1. del

2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 3 a i lov om erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 612 af 28. maj 2019 (herefter eux-loven), at uddannelsessøgende, der afslutter et eux-forløb, hvor undervisningen på gymnasialt niveau afsluttes i et særskilt studiekompetencegivende forløb forud for erhvervsuddannelsens hovedforløb, opnår et bevis for eux 1. del. Beviset for eux 1. del er adgangsgivende til erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser. Efter gennemført hovedforløb er den fulde eux også adgangsgivende til universitetsbacheloruddannelser.

Det følger endvidere af § 8 a, stk. 1, i eux-loven, at uddannelsessøgende, som har et bevis for eux 1. del, og som forlader eux-forløbet uden også at have fuldført hovedforløbet, gennem et supplerende overbygningsforløb efter § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 611 af 28. maj 2019, kan opnå en overbygning, der sammen med beviset for eux 1. del er adgangsgivende til universitetsbacheloruddannelser.

Det følger af § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, at en uddannelsessøgende, som har en hf-eksamen uden overbygning eller en højere forberedelseseksamen uden overbygning, gennem et supplerende overbygningsforløb bestående af nærmere bestemte enkeltfag, kan opnå en sådan overbygning.

Hf-eksamen og højere forberedelseseksamen uden overbygning giver efter endt uddannelse adgang til at søge om optagelse på erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Hf-eksamen og højere forberedelseseksamen med overbygning giver efter endt uddannelse også adgang til at søge om optagelse på universitetsbacheloruddannelser.

Det følger af SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, at der gives SU til gymnasial supplerende i form af korte intensive forløb som supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen.

2.2.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Den 3. juni 2016 indgik den daværende regering (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk folkeparti og Det Konservative Folkeparti en aftale om en reform af de gymnasiale uddannelser (herefter den politiske aftale af 3. juni 2016). Som et led i aftalen blev den 2-årige hf-uddannelse målrettet adgang til erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser, og der blev samtidig indført mulighed for, at de uddannelsessøgende enten via en udvidet fagpakke som led i selve uddannelsesforløbet eller via en efterfølgende overbygning til den 2-årige hf-uddannelse fortsat kan opnå adgang til universitetsbacheloruddannelserne.

I henhold til den politiske aftale af 3. juni 2016 skulle de supplerende overbygningsforløb være SU-berettigende, og derfor blev der ved lov nr. 1746 af 27. december 2016 om ændring af lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og forskellige andre love, indsat en bestemmelse i SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, om, at der gives SU til gymnasial supplerende i form af korte intensive forløb som supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen. En højere forberedelseseksamen er en gymnasial eksamen sammenstykket af enkeltfag, der i lighed med en hf-eksamen kan "lukkes" med eller uden en overbygning.

I forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale af 3. juni 2016 blev det af aftalekredsen bag erhvervsuddannelsesreformen fra 2014 besluttet, at bevis for eux 1. del og dermed afstigningsmuligheden i de merkantile eux-forløb skulle omdefineres, således at dette bevis – modsat det fulde eux-bevis – fremover alene skulle give studiekompetence på linje med en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen uden overbygning, og således ikke længere skulle give adgang til at søge om optagelse på universitetsbacheloruddannelser. Til gengæld skulle der – som for personer med en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen – være de samme muligheder for at opnå en efterfølgende overbygning på eux 1. del, selvom eux-forløbet er forladt efter opnåelse af bevis for eux 1. del. Bestemmelser herom blev indsat i eux-loven med den ovenfor nævnte lov nr. 1746 af 27. december 2016.

Det følger af bemærkningerne til SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, at det er forudsat, at bestemmelsen alene retter sig mod supplerende overbygningsforløb efter den foreslåede § 65, stk. 3, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om de gymnasiale uddannelser. Heraf følger det, at det supplerende

overbygningsforløb tilbydes personer, som har afsluttet den 2-årige uddannelse til hf-eksamen uden overbygning eller har "lukket" en højere forberedelseksamen uden overbygning. Der henvises til Folketingstidende 2016-17, A, L 59 som fremsat, side 24.

Det følger af § 8 a, stk. 1, i eux-loven, at personer, som har opnået et bevis for eux 1. del, jf. lovens § 3 a, og som forlader eux-forløbet uden at have fuldført dette, gennem et supplerende overbygningsforløb efter § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser kan opnå en overbygning, der sammen med beviset giver generel studiekompetence. Det er derfor vurderingen, at det har været forudsat i forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale om en reform af de gymnasiale uddannelser, at supplerende overbygningsforløb taget af uddannelsessøgende med bevis for eux 1. del skulle være SU-berettigende på tilsvarende vis som supplerende overbygningsforløb taget af uddannelsessøgende med en hf-eksamen eller en højere forberedelseksamen uden overbygning. Det er også sådan, at gældende lovgivning har været fortolket. Formuleringen af SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, kan imidlertid give anledning til tvivl om bestemmelsens rækkevidde, idet eux 1. del ikke fremgår specifikt heraf.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen nyaffattes, så det fremgår, at der kan gives SU til supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen, en højere forberedelseksamen eller et bevis for eux 1. del.

2.3. Enkle og tidssvarende regler for tilbagebetalingskrav

2.3.1. Gældende ret

Det følger af SU-lovens § 7, stk. 7, 1. pkt., at SU tildeles med et beløb pr. kalendermåned (støttmåned) i et kalenderår (støtteåret). SU udbetales forud i månedlige rater, jf. SU-lovens § 38 b, stk. 2. Det følger endvidere af SU-lovens § 28, at SU udbetales med foreløbige beløb i støtteåret og med endelige beløb efter støtteårets afslutning.

En uddannelsessøgende i videregående uddannelse eller privat uddannelse kan som udgangspunkt maksimalt få udbetalt SU i 70 måneder, svarende til 70 klip (rammen). Dog kan rammen udvides, hvis uddannelsens normerede uddannelsestid overstiger 58 måneder (klip). Dette følger af SU-lovens § 17, stk. 1 og 2.

Uddannelsessøgende i videregående eller privat uddannelse, der har opbrugt deres SU-klip, kan optage et slutlån i 12 måneder, svarende til 12 klip, hvis den uddannelsessøgende har haft SU til uddannelsens normerede tid + 12 yderligere måneder. Uddannelsessøgende, der alene har haft SU til uddannelsens normerede tid, kan optage et slutlån i 24 måneder, svarende til 24 klip. Dette følger af SU-lovens § 21, stk. 1.

Den foreløbige støttetildeling sker på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved støttetildelingen. De foreløbige beløb kan ændres, eller udbetalingen kan standses, før den endelige tildeling, hvis der i løbet af støtteåret sker ændringer i den uddannelsessøgendes forhold, der har betydning for tildelingen af SU, jf. SU-lovens § 29, stk. 1 og 2. Det kan f.eks. være, hvis den uddannelsessøgende modtager anden offentlig støtte under uddannelsen, hvis den uddannelsessøgende afbryder sin uddannelse, hvis den uddannelsessøgendes bopælsstatus ændres fra udeboende til hjemmeboende, eller hvis den uddannelsessøgende – som er EU/EØS-borger med status som vandrende arbejdstager – i løbet af støtteåret ophører fra sit studiejob og ikke længere har status som vandrende arbejdstager.

Foreløbige beløb, der er udbetalt for måneder, hvor den uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne for tildeling af SU, herunder de betingelser, der er beskrevet i SU-lovens kapitel 1, kan kræves tilbagebetalt, før den endelige tildeling finder sted, jf. SU-lovens § 29, stk. 3.

SU tildeles med endelige beløb efter støtteårets udløb på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsstatus m.v., jf. SU-lovens § 30, stk. 1.

Det følger af SU-lovens § 30, stk. 2, at foreløbige beløb, der er udbetalt, men ikke kan tildeles endeligt, skal betales tilbage. Hvis der er tale om de såkaldte indkomstkontrolkrav, det vil sige krav, der rejses, fordi den uddannelsessøgende egenindkomst i det afsluttede støtteår overstiger grænsen for, hvor meget den uddannelsessøgende må tjene i støtteåret (årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet), skal den uddannelsessøgende kun tilbagebetale halvdelen af de første 10.749 kr. (2019-niveau). Det svarer til differencen mellem det laveste fribeløb for uddannelsessøgende uden for klippekortet og det mellemste fribeløb. Herudover betales det fulde beløb tilbage.

Efter SU-lovens § 30, stk. 3, skal den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af SU med endelige beløb. Foreløbige beløb, der er udbetalt, kræves tilbage, hvis den uddannelsessøgende ikke opfylder denne oplysningspligt, jf. SU-lovens § 30, stk. 4.

SU-lovens § 30, stk. 3, angår såvel den uddannelsessøgendes pligt til selv at komme med oplysninger, hvis der sker ændringer i den pågældendes forhold, som pligten til at give oplysninger til brug for den endelige tildeling af støtte, hvis styrelsen efterspørger konkrete oplysninger. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger om den uddannelsessøgendes indkomst, studieforhold eller bopælsstatus, herunder ændringer i samme, som styrelsen ikke har modtaget automatisk.

Når der er tale om et såkaldt indkomstkontrolkrav, jf. SU-lovens § 30, stk. 2, eller når tilbagebetalingskravet skyldes, at den uddannelsessøgende ikke har opfyldt sin oplysningspligt efter SU-lovens § 30, stk. 3, lægges der 7 pct. til det beløb, der kræves tilbage. Der tillægges alene 7 pct., hvis tilbagebetalingskravet overstiger en bagatelgrænse på 9.321 kr. (2019-niveau), svarende til summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån. Dette følger af SU-lovens § 30, stk. 5. Der lægges ikke 7 pct. til krav, der rejses før den endelige tildeling efter SU-lovens § 29.

Støttetiden efter SU-lovens § 17 og slutlånstiden efter SU-lovens § 21 betragtes som brugt, selvom den udbetalte støtte er modtaget med rette og betales helt eller delvis tilbage, når den udbetalte støtte søges tilbagebetalt i forbindelse med den endelige tildeling af SU. Dette følger af SU-lovens § 32. Brugte klip føres således ikke tilbage til klippekortet til eventuel senere brug, selvom den uddannelsessøgende skal betale den udbetalte støtte tilbage. Den manglende tilbageførsel af klip gælder ikke tilsvarende for tilbagebetalingskrav, som kræves tilbage i løbet af støtteåret og dermed før den endelige tildeling efter SU-lovens § 29, stk. 3.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om tillæg af 7 pct. og manglende tilbageførsel af klip i forbindelse med krav om tilbagebetaling af SU har deres baggrund i, at de uddannelsessøgende tidligere selv har skullet give alle oplysninger om f.eks. indkomstforhold og antal børn i forbindelse med den endelige støttetildeling efter støtteårets afslutning.

Med den øgede digitalisering af SU-administrationen, hvor oplysninger om f.eks. studieforhold, forældreindkomster, søskende, børns bopæl og forsørgerstatus indhentes digitalt af styrelsen selv, er det i stigende grad unødvendigt at kræve, at den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildeling af SU. Det er ligeledes ikke i overensstemmelse med den digitale administration af SU at fastholde, at den endelige tildeling efter støtteårets udløb sker på baggrund af oplysninger fra den uddannelsessøgende om disse forhold. Hertil kommer, at den såkaldte indkomstkontrol sker automatisk på baggrund af oplysninger, der indhentes fra skattemyndighederne.

Tildeling og ændring af støtte på baggrund af den uddannelsessøgendes øvrige forhold sker løbende og i langt overvejende grad på baggrund af digitalt indhentede oplysninger af styrelsen.

Reglerne om tillæg af 7 pct. og manglende tilbageførsel af klip i forbindelse med krav, der rejses på grund af den uddannelsessøgendes manglende opfyldelse af oplysningspligten ved støtteårets afslutning, betragtes på den baggrund som utidssvarende og anvendes i dag kun i ganske få sager om året. Tilbagebetalingskrav, der rejses efter SU-lovens § 30, stk. 2 og 4, kræver manuel sagsbehandling, idet styrelsen i hver enkelt tilbagebetalingssag skal foretage en vurdering af, om tilbagebetalingskravet skyldes den uddannelsessøgendes manglende opfyldelse af oplysningspligten, eller om det skyldes andre årsager.

Skyldes tilbagebetalingskravet andre årsager, skal der ikke lægges 7 pct. til tilbagebetalingskravet, og den uddannelsessøgende får de brugte klip tilbageført, så klippene kan bruges igen på et senere tidspunkt. Den manuelle sagsbehandling, som kun fører til få sager om året, hvor tilbagebetalingskravet tillægges 7 pct., og de anvendte klip fortsat betragtes som brugt, er ikke i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Dertil kommer, at de anvendte ressourcer til den manuelle sagsbehandling ikke vurderes at stå mål med udkommet af sagsbehandlingen.

Det foreslås på den baggrund, at der fremover alene skal lægges 7 pct. til tilbagebetalingskravet, såfremt der er tale om et såkaldt indkomstkontrolkrav. Tillægget på de 7 pct. vil fortsat kun blive pålagt indkomstkontrolkravene, hvis kravet overstiger 9.321 kr. (2019-niveau).

Med forslaget øges digitaliseringen af sagsbehandlingen af tilbagebetalingskrav, og den manuelle sagsbehandling kan minimeres.

Det foreslås endvidere, at brugte klip ikke føres tilbage til klippekortet, når der er tale om et såkaldt indkomstkontrolkrav. Ved krav om tilbagebetaling af SU, der skyldes andre årsager, vil de brugte klip, der kræves tilbagebetalt, derimod blive ført tilbage til den uddannelsessøgendes eventuelle senere anvendelse.

Forslaget medfører således, at uddannelsessøgende f.eks. får det brugte klip ført tilbage til klippekortet, hvis det først i forbindelse med eller efter den endelige tildeling f.eks. viser sig, at uddannelsesoplysningerne fra de studieadministrative systemer har været forkerte, og den uddannelsessøgende har afsluttet uddannelsen en måned tidligere end angivet. Den uddannelsessøgende vil derved kunne bruge det tilbageførte klip på et senere tidspunkt. Retsstillingen svarer således til den, der gælder i forbindelse med krav om tilbagebetaling af støtte, der rejses inden den endelige tildeling.

Det vurderes fortsat hensigtsmæssigt at fastholde reglen om tillæg af 7 pct. og manglende tilbageførsel af brugte klip for så vidt angår indkomstkontrolkrav, der rejses efter SU-lovens § 30, stk. 2, jf. stk. 1. Fastholdelsen af gældende regler for disse krav sker med henblik på fortsat at tilskynde de

uddannelsessøgende til at være opmærksomme på, hvor meget de tjener i løbet af et støtteår, så de i løbet af støtteåret kan regulere egenindkomsten i forhold til årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet. Dette kan gøres ved enten at fravælge SU i en eller flere måneder, og derved opnå et højere fribeløb, eller ved at mindske egenindkomsten, f.eks. ved at begrænse erhvervsarbejdet. Dertil kommer, at det ikke kræver manuel sagsbehandling at rejse de såkaldte indkomstkontrolkrav.

2.4. Automatisk indfrielse af tidligere SU-lån ved optagelse af nyt SU-lån og berostillelse af tilbagebetaling under en uddannelsesperiode

2.4.1. Gældende ret

SU gives i form af stipendier, studielån og slutlån. Studielån kan gives i måneder, hvor den uddannelsessøgende samtidig modtager stipendium, og slutlån kan gives til uddannelsessøgende i videregående uddannelse, når den uddannelsessøgende har opbrugt sine stipendier. Sammen med stipendium og studielån, eller sammen med slutlån, kan uddannelsessøgende, der er forsørgere, optage et supplerende studielån. Der henvises til SU-lovens § 7.

Studielån, herunder forsørgerlån, og slutlån gives med et månedligt beløb. Uddannelsessøgende, der ønsker at optage et SU-lån, skal først søge om godkendelse hertil. I godkendelsen ligger en kontrol af, om den uddannelsessøgende er optaget på en SU-berettigende uddannelse og i øvrigt opfylder de almindelige betingelser for ret til SU. Når den uddannelsessøgende er blevet godkendt til at kunne optage et SU-lån, skal den uddannelsessøgende godkende sin låneplan og dermed indgå en låneaftale med styrelsen om at få dele af lånet udbetalt. Lånet tildeles indledningsvis for et støtteår ad gangen inden for samme uddannelse på samme uddannelsessted. Den uddannelsessøgende kan derefter selv vælge i hvilke måneder, vedkommende ønsker at få udbetalt SU-lån, og hvilket beløb der ønskes udbetalt i de enkelte måneder, dog inden for de i SU-loven fastsatte maksimumrammer for de enkelte typer lån. Ved hvert nyt støtteår skal den uddannelsessøgende på ny godkende låneplanen for det aktuelle støtteår. Der henvises til SU-lovens §§ 9 og 10, § 10 b, stk. 3, og §§ 38 c og 38 d.

Den uddannelsessøgende kan på ethvert tidspunkt inden for et givent støtteår ændre på låneplanen for det pågældende støtteår. Ved ændring af låneplanen indgår den uddannelsessøgende således en ny revideret låneaftale med styrelsen. SU-lånet udbetales herefter i henhold til den senest indgåede låneplan. Grundlaget for det samlede SU-lån består således af de enkelte låneplaner, som den uddannelsessøgende har indgået med styrelsen inden for en uddannelsesperiode. Det samlede SU-låns stiftelsestidspunkt er datoen for den uddannelsessøgendes seneste godkendelse af en låneplan, idet låneaftalen først kan anses for at være endeligt indgået på dette tidspunkt.

Uddannelsessøgende, der er berettigede til SU til et studieophold i udlandet eller til en hel kandidatuddannelse i udlandet, kan søge om et udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af studieafgifter. Hvis det tildelte udlandsstipendium ikke dækker hele studieafgiften, kan den uddannelsessøgende optage et udlandsstudielån.

For studieophold svarer udlandsstudielånet til differencen mellem den faktiske studieafgift og det beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende.

For hele kandidatuddannelser svarer udlandsstudielånet til differencen mellem den faktiske studieafgift og det beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser. Udlandsstudielånet kan dog maksimalt udgøre 107.206 kr. (2019-niveau) og gives som et engangsbeløb for 1 år ad gangen. Der henvises til § SU-lovens § 46 e.

Studielån, slutlån, supplerende studielån til forsørgere og udlandsstudielån betegnes i det følgende under den fælles betegnelse SU-lån.

SU-lån forrentes fra den første i måneden efter udbetalingstidspunktet, og renten tilskrives månedligt. I uddannelsesperioden forrentes den til enhver tid værende gæld med 4 pct. årligt. Efter uddannelsesperioden forrentes gælden med en årlig rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et procenttillæg eller et procentfradrag, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Procenttilægget kan ikke overstige 1. Procenttilægget, som fastsættes på finansloven, er aktuelt fastsat til 1. Idet diskontoen for nuværende er 0,0, forrentes SU-lån på nuværende tidspunkt med 1 pct. uden for uddannelsesperioden. Der henvises til SU-lovens § 33.

Tilbagebetaling af SU-lån, herunder betaling af renter, skal som udgangspunkt begynde 1 år efter udløbet af det støtteår (kalenderår), hvor uddannelsesperioden er ophørt. Hvis uddannelsesperioden f.eks. slutter den 1. juli 2018, skal tilbagebetalingen af SU-lån således påbegyndes den 1. januar 2020.

Renter, der tilskrives i uddannelsesperioden, er fradragsberettigende, når renterne forfalder til betaling. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesperioden, herunder om dens ophør, og om låntagers pligt til at give meddelelse herom. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om tilbagebetalingen. Der henvises til SU-lovens § 35.

Uddannelsesperioden er defineret som det tidsrum, hvor en uddannelsessøgende enten er indskrevet på og gennemgår en uddannelse, der giver ret til SU, en erhvervsuddannelse eller elev-/lærlingeuddannelse, der ikke giver ret til SU eller et ph.d.-studium, hvor den uddannelsessøgende ikke modtager løn.

Uddannelsesperioden betragtes ikke som ophørt, hvis låntager inden for de næste 15 måneder påbegynder en anden uddannelse, der kan medregnes i uddannelsesperioden, eller genoptager en afbrudt uddannelse. Uddannelsesperioden betragtes som ophørt, når låntager ikke længere kan anses for at være studieaktiv, også selv om uddannelsen ikke er afsluttet eller afbrudt. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 61.

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer i forbindelse med opkrævning og tilbagebetaling af SU-lån, jf. SU-lovens § 38. Uddannelses- og forskningsministeren har på den baggrund fastsat, at der for eksempel opkræves et gebyr på 6 kr. pr. giroopkrævning, 52 kr. ved udsendelse af rykker ved for sen betaling, og et gebyr på 95 kr. ved opsigelse af lån. Der henvises til § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 633 af 24. juni 2019 om gebyrer for ekspedition af Udbetaling Danmarks opgaver i forbindelse med tilbagebetaling af stats- og studielån og opkrævningen af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt uddannelsesstøtte og godtgørelse efter kilometersats.

Styrelsen varetager administrationen af SU, herunder tildeling og udbetaling af SU i form af stipendier og lån, jf. SU-lovens § 1, stk. 4. Tilbagebetalingen af SU-lån sker til Udbetaling Danmark, jf. SU-lovens § 41, stk. 1.

SU-lånet betales tilbage over en periode på mellem 7 til 15 år. Udbetaling Danmark kan dog efter ansøgning fra låntageren forlænge den fastsatte tilbagebetalingsperiode. Lånet skal som udgangspunkt betales tilbage med lige store ydelser hver anden måned, og den enkelte ydelse kan ikke være mindre end 200 kr. Alternativt kan låntageren vælge at betale afdrag hver måned, hvert kvartal eller hvert år. Afdragenes størrelse justeres i henhold til de valgte terminer. Perioden, som låntager skal betale tilbage over, og størrelsen på de enkelte afdrag, afhænger af den samlede gælds størrelse. Der tages som udgangspunkt ikke hensyn til låntagerens økonomiske formåen ved fastsættelse af afdragenes størrelse. Låntageren betaler først renter tilbage og dernæst SU-lånet. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 62, stk. 2-4. SU-lånets enkelte afdrag forfalder til betaling løbende i overensstemmelse med tilbagebetalingsaftalen.

SU-lånet forfalder til omgående indfrielse, hvis SU-låntageren ikke overholder SU-lånets vilkår, herunder ikke betaler forfaldne ydelser, jf. SU-lovens § 36, stk. 1. Udbetaling Danmark overdrager på styrelsens vegne SU-lån, der forfalder til omgående indfrielse, til restanceinddrivelsesmyndigheden (herefter RIM). Dette følger af § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 (herefter gældsinddrivelsesloven).

Ydelser på SU-lånet, som omfatter både afdrag og renter, forfalder til betaling løbende i overensstemmelse med tilbagebetalingsaftalen. Afdragsydelsen forældes 10 år efter hvert af de tidspunkter, hvor ydelsen skulle være betalt (forfaldstidspunktet), jf. § 6, stk. 1, i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 (forældelsesloven). Renteydelsen forældes 3 år efter hvert af disse forfaldstidspunkter, jf. § 6, stk. 3, 1. pkt., i forældelsesloven.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Studielån, slutlån, supplerende studielån til forsørgere og udlandsstudielån betragtes som ét samlet SU-lån i SU-lovens forstand, hvis låneudbetalingerne sker inden for samme uddannelsesperiode.

Det har hidtil været styrelsens praksis, at SU-lån, der stammer fra forskellige uddannelsesperioder, behandles som ét samlet lån med ét stiftelsestidspunkt, der svarer til det tidspunkt, hvor den uddannelsessøgende har godkendt den seneste låneplan i den seneste uddannelsesperiode.

I forbindelse med etableringen af et nyt inddrivelsessystem på Skatteministeriets område, er Uddannelses- og Forskningsministeriet blevet opmærksom på behovet for hjemmel til at samle låneforhold, så låntager til hver en tid alene har ét SU-lån under ordinær opkrævning. I fraværet af en sådan hjemmel, vil låntager skulle betale flere SU-lån tilbage på samme tid. Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at det vil være u hensigtsmæssigt for både låntager, der skal betale SU-lån tilbage, og for Udbetaling Danmarks administration af SU-lånene, hvis flere SU-lån hos samme låntager skal håndteres separat.

For låntagerne vil tilbagebetalingen af flere separate SU-lån betyde, at der for hvert enkelt SU-lån skal betales et minimumsafdrag på samme tid, ligesom der vil blive opkrævet gebyrer på hvert enkelt lån. Da størrelsen på de enkelte lån vil være lavere, end hvis lånene var lagt sammen til ét samlet lån, vil de enkelte lån samtidig have en kortere tilbagebetalingstid. Hertil kommer, at flere enkeltstående SU-lån vil kunne gøre det vanskeligere for låntageren at danne sig et samlet overblik over sin SU-lånegæld.

Det vil endvidere medføre en tungere administration i Udbetaling Danmark, såfremt krav om tilbagebetaling af flere SU-lån skal håndteres separat.

Det foreslås derfor, at SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder automatisk indfries ved optagelse af et nyt SU-lån i en senere uddannelsesperiode, og at der samtidig optages et nyt SU-lån med et tilsvarende beløb (restgælden inkl. renter m.v.) i forbindelse med udbetaling af første lånerate i den nye uddannelsesperiode. SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder ophører derved med at eksistere som særskilt lån, og den uddannelsessøgende vil til enhver tid alene have ét SU-lån under ordinær opkrævning. Den nye SU-låneordning foreslås alene at skulle omfatte SU-lån, der er optaget den 1. januar 1991 eller senere.

Stiftelsestidspunktet for det nye samlede lån vil derved – i overensstemmelse med styrelsens praksis – fortsat være datoen for låntagers seneste godkendelse af låneplanen i den igangværende uddannelsesperiode. Tilbagebetalingen af det samlede SU-lån (det nye SU-lån, inklusiv restgæld fra eventuelle tidligere SU-lån) vil følge gældende regler, herunder at tilbagebetalingen af det samlede lån vil begynde den 1. januar i kalenderåret 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor uddannelsesperioden er ophørt, og at tilbagebetalingen som udgangspunkt skal ske inden for en periode på 7-15 år med minimum 200 kr. i afdrag hver anden måned.

Ydelser på SU-lånet, som omfatter både afdrag og renter, vil forfalde til betaling løbende i overensstemmelse med tilbagebetalingsaftalen. Afdragsydelsen vil forældes 10 år efter hvert af de tidspunkter, hvor ydelsen skulle være betalt (forfaldstidspunktet), jf. § 6, stk. 1, i forældelsesloven. Renteydelsen vil forældes 3 år efter hvert af disse forfaldstidspunkter, jf. § 6, stk. 3, 1. pkt., i forældelsesloven.

Det har hidtil været antaget af styrelsen, at det har været en grundlæggende forudsætning for SU-låneordningen, at låntagere ikke er forpligtede til at fortsætte tilbagebetalingen af SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder, når den uddannelsessøgende påbegynder en ny uddannelse under en ny uddannelsesperiode. Det har derfor hidtil været styrelsens praksis at sætte tilbagebetalingen af SU-lån i bero, når den uddannelsessøgende er påbegyndt en ny uddannelse i en ny uddannelsesperiode. Dette fremgår imidlertid ikke klart af SU-lovens bestemmelser om tilbagebetaling af SU-lån, ligesom hverken SU-loven eller forarbejderne hertil tager hensyn til, at der som udgangspunkt etableres en ny lånefordring, når den uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån under en ny uddannelsesperiode.

Det foreslås derfor, at det i relation til SU-lovens regler om tilbagebetaling af SU-lån fastsættes, at tilbagebetalingen sættes i bero, og forældelsen afbrydes, under en ny uddannelsesperiode. Med forslaget vil tilbagebetalingen af SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder således blive sat i bero og først blive genoptaget den 1. januar i kalenderåret 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor den seneste uddannelsesperiode er ophørt. Dette vil medføre, at lånets forældelsesfrist afbrydes på samme tidspunkt som berostillelsen, og at der løber en ny forældelsesfrist på lånet, herunder i forhold til renter og gebyrer m.v., fra det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen genoptages. SU-låntageren vil fortsat have mulighed for at afdrage frivilligt på lånet. Låntageren vil i den situation selv bestemme, hvor meget låntageren ønsker at afdrage og hvor ofte.

SU-lån vil i uddannelsesperioden fortsat forrentes med 4 pct. årligt og efter uddannelsesperioden med en årlig rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et procenttillæg eller et procentfradrag, der fastsættes på finansloven for det pågældende år, hvor procenttillægget dog ikke kan overstige 1. Dette vil både gælde i de tilfælde, hvor låntager under en ny uddannelsesperiode optager et nyt SU-lån, og derved automatisk får indfriet tidligere optagne SU-lån, og i de tilfælde, hvor låntager ikke

optager et nyt SU-lån i den nye uddannelsesperiode, men hvor tidligere optaget SU-lån bliver sat i bero under den nye uddannelsesperiode. Dette svarer til gældende regler. Den foreslåede ordning ændrer derved ikke på SU-låns forrentning henholdsvis under og efter en uddannelsesperiode.

Med den foreslåede ordning vil det fortsat være sådan, at renter, der tilskrives i uddannelsesperioden, først bliver fradragsberettigende, når renterne forfalder til betaling. Det vil sige tidligst fra den 1. januar i kalenderåret 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor uddannelsesperioden er ophørt. Renter, der tilskrives i tilbagebetalingsperioden, vil ligeledes fortsat være fradragsberettigende i tilskrivningsåret, uanset om de først betales på et senere tidspunkt. Det følger herefter, at låntager ikke har noget rentefradrag på SU-lånet i uddannelsesperioden og frem til tilbagebetalingspligten indtræder. Rentefradraget vil herefter være størst i begyndelsen af tilbagebetalingsperioden, idet låntager betaler renter tilbage før den øvrige SU-lånegæld.

Med den foreslåede ordning om, at SU-lån, herunder også tillagte renter og gebyrer, der er optaget i en tidligere uddannelsesperiode, automatisk vil blive indfriet ved optagelse af SU-lån i en senere uddannelsesperiode, vil låntager blive fradragsberettiget for samtlige renter i indfrielsesåret og ikke løbende som ved afvikling efter en afdragsordning.

Dertil kommer, at det nystiftede lån under en ny uddannelsesperiode både vil bestå af det nye SU-lån samt tidligere optagne SU-lån inkl. renter og gebyrer (restgælden), hvorved det nystiftede SU-lån forrentes på baggrund af en større hovedstol end i dag. På denne baggrund kan låntager opnå en fradragsmæssig gevinst ved den foreslåede ordning.

Styrelsen vil i forbindelse med vejledningen om optagelse af SU-lån vejlede de uddannelsessøgende om de skattemæssige konsekvenser ved den automatiske indfrielse af tidligere SU-lån.

2.5. Fælles dataansvar

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. SU

SU til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af styrelsen, jf. § SU-lovens § 1, stk. 4. Administrationen af SU varetages dog i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, der efter SU-loven har en række beføjelser til at træffe afgørelser samtidig med, at de har en række administrative opgaver.

Kompetencen til at træffe afgørelse om tildeling af SU er efter SU-loven således tillagt uddannelsesinstitutionerne direkte som første instans i følgende tilfælde:

- Afgørelser om studieinaktivitet på ungdomsuddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens §§ 11 og 12.
- Fremmødekontrol inden 7 måneder på videregående og private uddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens § 14.
- Afgørelser om SU med udeboendesats til 18-19 årige udeboende på ungdomsuddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens § 19.
- Afgørelse om bonusstipendium, jf. SU-bekendtgørelsens § 41.
- Afgørelse om retten til SU under meritgivende studieophold i udlandet, jf. SU-bekendtgørelsens § 65.

- Afgørelse om tildeling af udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold i udlandet, jf. SU-bekendtgørelsens 87.

Det følger af SU-lovens § 42, stk. 1, at de afgørelser, som styrelsen kan træffe i henhold til SU-reglerne, efter styrelsens bestemmelse helt eller delvist kan henlægges til uddannelsesinstitutionerne. Dette gælder alle uddannelsesinstitutioner, der har SU-berettigende uddannelser, uanset hvilket ministerium, uddannelserne hører under. Styrelsen kan også bestemme, at en uddannelsesinstitution træffer afgørelser om SU til uddannelsessøgende, der er indskrevet på og gennemgår en uddannelse på en anden uddannelsesinstitution. Hvis en afgørelse er henlagt til uddannelsesinstitutionen, eller hvis det følger af SU-reglerne, at uddannelsesinstitutionen skal træffe afgørelse, kan uddannelsesinstitutionen selv indhente de oplysninger, som styrelsen har hjemmel til at indhente, jf. SU-lovens § 39, såfremt oplysningerne er nødvendige for at træffe afgørelse.

Endelig bistår uddannelsesinstitutionerne styrelsen ved tildeling af SU, og uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes administration i forbindelse med tildelingen af støtten. Dette følger af SU-lovens § 43, stk. 1. Det er på den baggrund fastsat i SU-bekendtgørelsens § 79, stk. 4, at styrelsen kan autorisere den enkelte uddannelsesinstitution til at anvende styrelsens SU-administrative it-system, US2000.

Det er tillige fastsat i SU-bekendtgørelsens § 79, stk. 1, at styrelsen kan bestemme, hvordan den enkelte uddannelsesinstitution skal administrere i forbindelse med tildeling af SU, og herunder fastsætte myndighedskrav til institutionernes administration. Myndighedskravene beskriver de opgaver og beføjelser, som institutionerne har med hensyn til administrationen af SU, og opstiller retningslinjer for den organisatoriske tilrettelæggelse af opgaven. Myndighedskravene regulerer også, hvilke yderligere oplysninger om den uddannelsessøgende, der skal indberettes i US2000, og hvordan administrationen skal tilrettelægges i forhold til systemadgang, indberetningsmetode og informationsikkerhed. De myndighedskrav, som styrelsen fastsætter, er et supplement til de regler, der i øvrigt gælder på området, herunder regler i SU-loven, forvaltningsloven, offentlighedsloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Afgørelser om SU, som institutionerne træffer, kan indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører, jf. SU-lovens § 42, stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at afgørelser, der træffes af institutionerne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, jf. SU-lovens § 42, stk. 4. Dette er udnyttet for så vidt angår uddannelsesinstitutionernes afgørelser om SU med udeboendesats til 18-19 årige udeboende på ungdomsuddannelserne, jf. SU-bekendtgørelsens § 19, stk. 6.

Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesinstitutionernes administration, og uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaven, herunder oplysninger om uddannelsessøgende, der ikke får SU, samt at uddannelsesinstitutionerne skal registrere oplysningerne og efter anmodning overføre dem til styrelsen i elektronisk form. Der henvises til SU-lovens § 43, stk. 2.

2.5.1.2. SVU

SVU er en økonomisk støtte, der gives for, at voksne kortuddannede på børne- og undervisningsministerens område kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og at voksne på

uddannelses- og forskningsministerens område kan deltage i videregående uddannelse. Dette følger af § 1 i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 9. august 2019 (SVU-loven).

Administrationen af SVU til alle uddannelsesniveauer varetages af styrelsen efter bemyndigelse fra henholdsvis uddannelses- og forskningsministeren for så vidt angår SVU på videregående niveau og børne- og undervisningsministeren for så vidt angår SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse. Der henvises til § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 733 af 16. juni 2016 om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-bekendtgørelsen), § 10 i bekendtgørelse nr. 1640 af 16. december 2018 om delegation af uddannelses- og forskningsministerens beføjelser til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og § 2 i bekendtgørelse nr. 809 af 23. juni 2017 om delegation af undervisningsministeren beføjelser i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

SVU udbetales enten til den uddannelsessøgende selv eller til den uddannelsessøgendes arbejdsgiver i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn under uddannelsen. Det forudsættes, at lønnen mindst svarer til SVU, og at der er truffet aftale om udbetaling af tilskud til deltagerbetaling til arbejdsgivere, der betaler for undervisningen, jf. SVU-lovens § 13, stk. 8.

Styrelsen kan efter delegation fastsætte regler om, at visse opgaver efter SVU-loven varetages af uddannelsesstederne, herunder om uddannelsesstedernes administration af opgaverne, jf. SVU-lovens § 21, stk. 1 og 2. De uddannelsessteder, som varetager opgaver i relation til administrationen af SVU, benævnes SVU-administratorer og er i SVU-bekendtgørelsens § 1, stk. 4, fastlagt til at være voksenuddannelsescentre (VUC) og en række professionshøjskoler. SVU-administratorer vejleder de uddannelsessøgende og arbejdsgivere om SVU og modtager, kontrollerer og videresender alle ansøgninger om SVU, jf. § 1, stk. 3, og § 15, stk. 2, i SVU-bekendtgørelsen. Afgørelseskompetencen er tillagt uddannelsesstederne i sager om studieaktivitet. Således kontrollerer uddannelsesstederne løbende den uddannelsessøgendes studieaktivitet og træffer afgørelse om studieaktiviteten, jf. SVU-bekendtgørelsens § 1, stk. 5. Uddannelsesstedet skal underrette den SVU-administrator, der har modtaget den uddannelsessøgendes ansøgning om SVU, om, at den uddannelsessøgende ikke længere er studieaktiv og derfor ikke længere skal modtage SVU. SVU-administratoren videresender oplysningerne til styrelsen. Der henvises til SVU-bekendtgørelsens § 30, stk. 1.

Afgørelser truffet af uddannelsesstederne kan indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører, jf. SVU-lovens 22, stk. 1. Styrelsen har mulighed for at ændre uddannelsesstedernes afgørelser om studieaktivitet efter klage eller på egen foranledning, jf. SVU-bekendtgørelsens § 37, stk. 3.

Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes og SVU-administratorernes varetagelse af opgaver i relation til SVU, og styrelsen kan kræve alle de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet, jf. SVU-bekendtgørelsens § 37, stk. 1 og 2.

2.5.1.3. Befordringsrabat til uddannelsessøgende ved videregående uddannelser

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 9. august 2019, at styrelsen træffer afgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Administrationen af befordringsrabat varetages i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, der efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, har en række beføjelser til at træffe afgørelser samtidig med, at de har en række administrative opgaver.

Uddannelsesstederne er i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser tillagt kompetence til at træffe afgørelse vedrørende ansøgning om godtgørelse til daglig befordring i Danmark med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. § 4a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Det fremgår desuden af § 5 a, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesinstitutionerne bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes administration af befordringsrabat, jf. § 2, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Det er på den baggrund fastsat i § 23, stk. 1, i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. bekendtgørelse nr. 623 af 18. juni 2019, at styrelsen kan autorisere den enkelte uddannelsesinstitution til at anvende styrelsens it-system, US2000. Styrelsen fastsætter de nærmere retningslinjer for det enkelte uddannelsessteds administration i forbindelse med behandling af ansøgninger om ret til befordringsrabat og befordringsgodtgørelse, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 2.

Retningslinjerne beskriver de opgaver og beføjelser, som institutionerne har med hensyn til administrationen af befordringsrabat, og opstiller vejledninger for den organisatoriske tilrettelæggelse af opgaven. Retningslinjerne regulerer også, hvilke yderligere oplysninger om den studerende, der skal indberettes i US2000, og hvordan administrationen skal tilrettelægges i forhold til systemadgang, indberetningsmetode og informationssikkerhed. De retningslinjer, som styrelsen fastsætter, er et supplement til de regler, der ellers gælder på området, herunder regler i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, forvaltningsloven, offentlighedsloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Styrelsens afgørelser om retten til befordringsrabat, samt uddannelsesinstitutionernes afgørelser om godtgørelse til daglig befordring efter en kilometersats, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 1 og 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Styrelsens afgørelser om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, jf. § 6, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesinstitutionernes administration, og styrelsen kan kræve alle de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaven. Der henvises til § 5 a, stk. 5, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

2.5.1.4. Befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 605 af 24. maj 2019, at administrationen af befodringsrabat varetages af Børne- og Undervisningsministeriet.

Børne- og undervisningsministeren kan, efter forhandling med vedkommende minister, bemyndige en anden statslig myndighed til at udøve de beføjelser, der er tillagt Børne- og undervisningsministeren i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om delegation af undervisningsministerens beføjelser i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. bekendtgørelse nr. 809 af 23. juni 2017, at administrationen af befodringsrabat delegeres til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (herefter styrelsen).

Af § 5 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., følger det således, at styrelsen træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til befodringsrabat.

Administrationen af befodringsrabat varetages i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, der efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., har en række beføjelser til at træffe afgørelser samtidig med, at de har en række administrative opgaver.

Det følger af § 14, stk. 1, i bekendtgørelse om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. bekendtgørelse nr. 622 af 18. juni 2019, at uddannelsesstederne er tillagt kompetence til at træffe afgørelse om, at den uddannelsessøgende eller deltageren benytter andre befodringsmidler end offentlige befodringsmidler til den daglige fordring.

Det følger desuden af § 13, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Børne- og undervisningsministeren kan tillige fastsætte nærmere regler om institutionernes administration af befodringsrabatten, herunder elektronisk indberetning af, hvornår retten til rabat begynder og ophører.

Det er på den baggrund fastsat i § 27, stk. 1, i bekendtgørelse om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at styrelsen kan autorisere den enkelte uddannelsesinstitution til at anvende styrelsens it-system, US2000. Styrelsen fastsætter de nærmere retningslinjer for det enkelte uddannelsessteds administration i forbindelse med behandling af ansøgninger om ret til befodringsrabat og befodringsgodtgørelse.

Retningslinjerne beskriver de opgaver og beføjelser, som institutionerne har med hensyn til administrationen af befodringsrabat, og opstiller vejledninger for den organisatoriske tilrettelæggelse af opgaven. Retningslinjerne regulerer også, hvilke yderligere oplysninger om den studerende, der skal indberettes i US2000, og hvordan administrationen skal tilrettelægges i forhold til systemadgang, indberetningsmetode og informationssikkerhed. De retningslinjer, som styrelsen fastsætter, er et supplement til de regler, der i øvrigt gælder på området, herunder regler i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., forvaltningsloven, offentlighedsloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Styrelsens afgørelser om retten til befodringsrabat, samt uddannelsesinstitutionernes afgørelser om studieaktivitet og godtgørelse til daglig befodrning efter en kilometersats, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed, jf. § 16, stk. 1 og 2, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Styrelsens afgørelser om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, jf. § 16, stk. 3, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesinstitutionernes administration, og Børne- og Undervisningsministeriet kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaven. Der henvises til § 13, stk. 3 i, lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

2.5.1.5. Databeskyttelsesforordningen

I henhold til databeskyttelsesforordningens definitioner er en dataansvarlig en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller andet organ, der alene eller sammen med andre afgør til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler, der må foretages behandling af personoplysninger. Dette følger af artikel 4, nr. 7, i databeskyttelsesforordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Det følger videre af databeskyttelsesforordningen, at en databehandler er en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, der behandler oplysninger på den dataansvarliges vegne, jf. forordningens artikel 4, nr. 8. Med behandling af oplysninger sigtes f.eks. til indsamling, registrering, opbevaring, videregivelse eller sletning af oplysninger.

Det følger endvidere af artikel 26, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, at hvis to eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling, er de fælles dataansvarlige. De fælles dataansvarlige skal i så tilfælde på en gennemsigtig måde fastlægge deres respektive ansvar for overholdelse af forpligtelserne i henhold til databeskyttelsesforordningen, navnlig i forhold til den registreredes rettigheder og deres respektive oplysningspligter. Dette skal fastlægges i en aftale om fælles dataansvar, med mindre de dataansvarliges respektive ansvar er fastlagt i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt. I den fastlagte ordning kan der udpeges et kontaktpunkt for registrerede.

Efter artikel 26, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen, skal ordningen efter artikel 26, stk. 1, afspejle de fælles dataansvarliges roller og forhold til de registrerede, og det væsentligste indhold af ordningen skal gøres tilgængeligt for de registrerede.

Styrelsen er systemejer af både SU-systemet, US2000, og SVU-systemet og er på den baggrund databehandler i relation til databeskyttelsesforordningens bestemmelser. Styrelsen er endvidere dataansvarlig, idet styrelsen indberetter og anvender data i systemerne til egne formål, herunder til at træffe afgørelser om SU, SVU og befodringsrabat. Uddannelsesinstitutionerne er i forhold til både SU, SVU

og befodringsrabat også dataansvarlige, idet institutionerne også indberetter og anvender data i systemerne til egne formål, herunder til at træffe afgørelser om SU, SVU og befodringsrabat. Idet både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne er dataansvarlige i forhold til administrationen af SU, SVU og befodringsrabat, er der tale om fælles dataansvar mellem styrelsen og institutionerne, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 26.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Når der i relation til administrationen af SU, SVU og befodringsrabat er tale om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne, er parterne fælles ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen. Derfor skal de dataansvarlige på en gennemsigtig måde fastsætte deres respektive ansvar for overholdelse af databeskyttelsesforordningens forpligtelser, jf. forordningens artikel 26, stk. 1.

Fastsættelsen af de fælles dataansvarliges fælles dataansvar kan ske ved indgåelse af en aftale herom mellem parterne, eller det kan ske ved, at de fælles dataansvarliges respektive ansvar fastsættes i medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt.

På både SU-, SVU- og befodringsrabatområdet er der tale om flere uddannelsesinstitutioner, der er fælles dataansvarlige sammen med styrelsen og særligt for så vidt angår SU og befodringsrabat, er der tale om flere hundrede uddannelsesinstitutioner, der bruger data i SU-systemet til egne selvstændige formål.

Uddannelses- og Forskningsministeriet og Børne- og Undervisningsministeriet finder det på den baggrund mest hensigtsmæssigt, at der i henholdsvis SU- og SVU-loven, lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. bliver fastsat regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne, idet der ellers ville skulle indgås aftaler om fælles dataansvar mellem henholdsvis styrelsen og hver enkelte uddannelsesinstitution, som tager del i det fælles dataansvar.

Det foreslås på den baggrund, at uddannelses- og forskningsministeren i SU- og SVU-loven og lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser bemyndiges til at kunne fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for så vidt angår administrationen af både SU, SVU og befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Det foreslås endvidere, at børne- og undervisningsministeren i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. bemyndiges til at kunne fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for så vidt angår administrationen af befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Bemyndigelserne forventes anvendt til at fastsætte regler om det fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne i forhold til overholdelse af databeskyttelsesforordningens regler om registreredes rettigheder, herunder om oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Fastlæggelsen af regler om det fælles dataansvar, herunder fastlæggelsen af den interne ansvarsfordeling parterne imellem, ændrer ikke på, at de fælles dataansvarlige – styrelsen og uddannelsesinstitutionerne –

hver især er ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen, og hver især er ansvarlige for hele behandlingen af personoplysninger over for de registrerede. De uddannelsessøgende, der behandles oplysninger om, vil fortsat kunne henvende sig til både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for at udøve deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. om indgivelse af klager, anmodning om indsigt i behandlingen af egne personoplysninger og retten til at få berigtiget oplysninger.

Det væsentligste indhold af reglerne om fælles dataansvar vil blive gjort tilgængeligt for de registrerede i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 26, stk. 2.

2.6. Udlandsstipendium til ikke-trindelte uddannelser

2.6.1. Gældende ret

Uddannelsessøgende kan få SU til uddannelser i udlandet, når den uddannelsessøgende opfylder en række betingelser. Der er ligeledes en række betingelser, som uddannelsen og uddannelsesstedet skal opfylde, for at uddannelsen kan godkendes som SU-berettigende, jf. SU-bekendtgørelsens § 66 og § 71:

- Uddannelsesstedet skal være offentligt anerkendt i studielandet, og tilsvarende gælder for uddannelsen, med mindre denne er kvalitetssikret af en international anerkendt kvalitetssikringsinstitution.
- Uddannelsen skal være af en art, som ville være SU-berettigende i Danmark.
- Uddannelsen skal være et selvstændigt afrundet uddannelsesforløb, der afsluttes med en akademisk grad og fører til en akademisk titel.
- Uddannelsen skal være tilrettelagt som fuldtidsstudium.
- Uddannelsen må ikke være tilrettelagt som fjernundervisning.
- Uddannelsen skal være af en sådan art, at den ville kunne offentligt anerkendes i Danmark.
- Uddannelsen skal give en erhvervskompetence, som er umiddelbart anvendelig i Danmark.

Uddannelser i udlandet, der er blevet godkendt til SU, fremgår af en fast track-liste. Listen revideres løbende og udbygges med nye uddannelser. Hvis en uddannelse i udlandet ikke fremgår af fast track-listen, skal den uddannelsessøgende søge om at få uddannelsen optaget på listen.

Hvis den uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at få SU, og såvel uddannelsesinstitutionen som uddannelsen i udlandet er godkendt som SU-berettigende, kan den uddannelsessøgende endvidere søge om et udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af studieafgiften, hvis der er tale om en uddannelse på kandidatniveau. Dette følger af SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2. Hvis det tildelte udlandsstipendium ikke dækker hele studieafgiften, kan den uddannelsessøgende optage et udlandsstudielån, jf. SU-lovens § 46 e.

Af bemærkningerne til § 46 a, stk. 1, fremgår det bl.a., at en uddannelse på kandidatniveau skal være normeret til 120 ECTS-point for at kunne berettige til udlandsstipendium, og at baggrunden for dette er et ønske om at understøtte Bologna-processens mål om en fælles europæisk uddannelsesstruktur (3+2), hvilket også er kommet til udtryk i universitetsloven. Der henvises til Folketingstidende 2006-07, L 208 som fremsat, side 7520. Det fremgår af universitetslovens § 4, stk. 1, nr. 2, at kandidatuddannelser er forskningsbaserede heltidsuddannelser, som er selvstændige, afrundede uddannelsesforløb på 120 ECTS-point.

Det fremgår endvidere af betænkningen til lovforslag nr. L 208, at forligskredsen bag lovforslaget (Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) i forbindelse med Udvalget for Videnskab og Teknologis behandling af lovforslaget besluttede, at der også skulle åbnes mulighed for at give udlandsstipendium til hele uddannelser på kandidatniveau i udlandet af en varighed svarende til mellem 60 og 120 ECTS-point. Det blev vurderet, at en sådan mulighed lå inden for rammerne af det foreslåede § 46 a, stk. 1, nr. 2.

Det følger herefter af SU-bekendtgørelsens § 88, at en hel videregående uddannelse i udlandet på kandidatniveau skal have en varighed på mindst 60 ECTS-point eller tilsvarende for at give ret til udlandsstipendium. 60 ECTS-point svarer til 1 års heltidsstudier.

Særligt for så vidt angår hele videregående uddannelser på kandidatniveau, der i Danmark ville blive udbudt efter lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner og lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet, gives der kun udlandsstipendium og udlandsstudielån, hvis uddannelsen er særskilt godkendt hertil. Godkendte uddannelser optages på en særskilt liste, der revideres hvert andet år. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 89, stk. 1 og 2.

Det fremgår af SU-lovens § 46 d, stk. 1, at uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i § 46 a, stk. 1, nr. 2, kan få udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau i den normerede studietid for uddannelsen i udlandet, jf. dog § 46 b. Udlandsstipendium kan dog højst gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point, jf. § 46 b, stk. 1, 1. pkt. Hvis uddannelsen er normeret til mere end 2 år, vil der således blive tildelt udlandsstipendium svarende til 2 år, hvorefter den uddannelsessøgende selv må finansiere øvrige dele af uddannelsen.

Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af op til 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af uddannelsen i udlandet har mindst fem klip eller slutlånssater til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point, jf. SU-lovens kapitel 5. Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af mere end 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende har mindst 20 klip eller slutlånssater, jf. kapitel 5, til rådighed for uddannelsen. Der henvises til SU-lovens § 46 d, stk. 3.

Udlandsstipendiet til en hel uddannelse på kandidatniveau udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser, jf. SU-lovens § 46 d, stk. 2.

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af den faktiske studieafgift og statstilskuddet eller bevillingen og kan herunder fastsætte regler om omregning af fremmed valuta til danske kroner, jf. § 46 d, stk. 4.

Uddannelses- og forskningsministeren kan i medfør af SU-lovens § 46 h, stk. 4, fastsætte regler om 1) adgang til at indhente oplysninger, herunder fastsætte, hvilke oplysninger der skal gives i elektronisk form, 2) indhold og udformning af ansøgninger, 3) ansøgningsfrister og 4) krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for optagelse, forhåndsgodkendelse af merit, studieafgiften og den studiemæssige fremdrift i udlandet.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der kan alene gives udlandsstipendium efter SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, hvis der er tale om en hel videregående uddannelse på kandidatniveau. En hel videregående uddannelse på kandidatniveau er – i overensstemmelse med universitetslovens § 4, stk. 1 – en selvstændig, afrundet overbygningsuddannelse til en bachelorgrad, og adgangskravet til uddannelsen er en bachelorgrad.

Kravet i § 46 a, stk. 1, nr. 2, om, at der skal være tale om en hel uddannelse på kandidatniveau medfører, at de uddannelser i udlandet, der indeholder flere uddannelsesniveauer, skal være tilrettelagt som adskilte forløb, dvs. som henholdsvis bachelor- og kandidatuddannelse, for at kunne berettige til udlandsstipendium.

For at kunne tildele udlandsstipendium til kandidatdelen af en uddannelse i udlandet, er det således nødvendigt, at bachelordelen kan adskilles som et reelt afstigningstrin.

De danske regler om udlandsstipendium afspejler Bologna-processen, hvor man bl.a. arbejder for en udvikling af en fælles gradsstruktur, der omfatter tre niveauer (bachelor, kandidat og ph.d.). Alle lande er imidlertid ikke kommet lige langt i implementeringen af Bologna-processens mål om en fælles europæisk uddannelsesstruktur. Kravet om en hel uddannelse på kandidatniveau betyder, at uddannelsessøgende ikke kan få udlandsstipendium til videregående uddannelser i udlandet, hvis uddannelsen ikke har en klar opdeling mellem bachelor- og kandidatniveau. Uddannelser i udlandet, som ikke er trindelte, vil uanset den manglende trindeling stadig kunne godkendes som SU-berettigende, hvis uddannelsen opfylder betingelserne herfor.

Det foreslås, at udlandsstipendieordningen udvides således, at der fremover også kan gives udlandsstipendium og udlandsstudielån til den del af en ikke-trindelt hel uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau.

Det er hensigten, at de uddannelsessøgende vil kunne få udlandsstipendium til kandidatdelen af en ikke-trindelt uddannelse fra tidspunktet for afslutning af bachelorniveauet.

Der vil med forslaget ikke kunne gives udlandsstipendium til de kandidatfag, der tages parallelt med bachelorfag, hvilket betyder, at der ikke kan gives udlandsstipendium til dele på kandidatniveau, der ligger forud for, at bachelordelen er afsluttet. Den foreslåede ændring vil således ikke nødvendigvis give fuldt udlandsstipendium til alle dele på kandidatniveau, da der kun vil kunne gives støtte til perioden efter, at bachelordelen er afsluttet.

Der vil med forslaget endvidere ikke kunne gives adgang til udlandsstipendium til de uddannelser, der består af ét langt forløb, hvor den udenlandske uddannelsesinstitution ikke selv kan opdele uddannelsesdelene i bachelor- og kandidatniveau.

Med forslaget vil det fortsat være et krav, at den uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at få SU, og at såvel uddannelsesinstitutionen som uddannelsen er godkendt som SU-berettigende. Der vil fortsat maksimalt kunne gives udlandsstipendium i højst 2 år inden for en uddannelsesperiode, svarende til 120 ECTS-point. Det vil endvidere fortsat være et krav, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af den del af uddannelsen, der er på kandidatniveau af op til 2 års varighed, har mindst fem klip eller slutlånsrater til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point. Endelig vil udlandsstipendiet til den del af uddannelsen, der er på kandidatniveau, blive beregnet på tilsvarende vis som udlandsstipendium til hele

kandidatuddannelser. Udlandsstipendiet vil ligeledes udgøre den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til det statstilskud eller bevilling, som danske uddannelsesinstitutioner ville få for en tilsvarende uddannelse.

Det foreslås endvidere, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for afsluttet bachelorniveau. Det er hensigten, at der kun vil kunne gives udlandsstipendium til godkendte ikke-trindelte uddannelser, hvis den pågældende udenlandske uddannelsesinstitution kan erklære, at den uddannelsessøgende har gennemført den del af uddannelsen, der svarer til bachelorniveau. Erklæringen skal dokumentere, at bachelordelen er gennemført og tidspunktet herfor. Erklæringen skal endvidere dokumentere, hvornår kandidatdelen af uddannelsen påbegyndes og forventes afsluttet, samt hvor mange ECTS-point den vil udgøre.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om krav for tildeling af udlandsstipendium forventes derfor bl.a. anvendt til at fastsætte regler om krav til dokumentation for gennemført bacheloruddannelse, herunder at den udenlandske uddannelsesinstitution skal erklære, at bachelordelen er afsluttet samt tidspunktet for afslutningen.

2.7. Udlandsstipendium og udlandsstudielån ved studieophold

2.7.1. Gældende ret

Uddannelsessøgende, der skal på et studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse, kan få et udlandsstipendium som tilskud til betaling for studieafgift til den udenlandske uddannelsesinstitution. Det er en betingelse, at den uddannelsessøgende har ret til SU til studieopholdet. Der henvises til SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 1. Det følger af SU-lovens § 46 e, stk. 1, at uddannelsessøgende, der har ret til udlandsstipendium, kan optage et udlandsstudielån som tilskud til betaling af studieafgiften til den udenlandske uddannelsesinstitution. Udlandsstudielånet optages altid sammen med udlandsstipendium, og er et supplement dertil.

Udlandsstipendium og udlandsstudielån kan højst gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point, jf. SU-lovens § 46 b, stk. 1, 1. pkt. Udlandsstipendium og udlandsstudielån kan enten bruges i forbindelse med et studieophold i udlandet eller en uddannelse på kandidatniveau i udlandet, eller fordeles mellem disse. Dette følger af SU-lovens § 46 b, stk. 2.

Det fremgår af SU-lovens § 46 c, stk. 1, at uddannelsessøgende kan få udlandsstipendium til studieophold i en periode, der svarer til det antal ECTS-point, som den uddannelsessøgendes danske uddannelsesinstitution på forhånd har godkendt som meritgivende i uddannelsen i Danmark, dog i højst 2 år svarende til 120 ECTS-point, jf. SU-lovens § 46 b.

I forbindelse med studieophold i udlandet udgør udlandsstipendiet den faktiske studieafgift, der skal betales for uddannelseselementerne på den udenlandske uddannelsesinstitution, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen, jf. SU-lovens § 46 c, stk. 2. Udlandsstudielånet beregnes efter SU-lovens § 46 e, stk. 2, som forskellen mellem den faktiske studieafgift, og det beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen.

Udlandsstipendieordningen, herunder den gældende formulering af SU-lovens § 46 c, blev indført ved lov nr. 565 af 6. juni 2007 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven).

Det fremgår af bemærkningerne til § 46 c, stk. 2, at det med bestemmelsen foreslås, at udlandsstipendium som tilskud til betaling af studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse svarer til den faktiske studieafgift, som kræves for opholdet på den udenlandske uddannelsesinstitution. Dog kan udlandsstipendiet ikke overstige det tilskud eller den bevilling, som den danske uddannelsesinstitution modtager fra staten for en studerende, der er optaget på uddannelsen. Der henvises til Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 7521.

Lovforslaget blev fremsat som opfølgning på aftalen af 20. juni 2006 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fremtidens velstand, velfærd og investeringer i fremtiden (velfærdsaftalen) og aftalen af 2. november 2006 om udmøntning af globaliseringspuljen – opfølgning på velfærdsaftalen. Det fremgår af aftaleteksten, at udlandsstipendiet skal gå til en hel eller delvis dækning af studieafgiften i udlandet og højst kan svare til taxametertilskuddet til samme uddannelsesforløb på en tilsvarende uddannelse i Danmark.

Uddannelses- og forskningsministeren kan i medfør af § 46 c, stk. 3, fastsætte nærmere regler om opgørelsen af den faktiske studieafgift og statstilskuddet eller bevillingen og kan herunder fastsætte regler om omregning af fremmed valuta til danske kroner. Det er på den baggrund fastsat i SU-bekendtgørelsens § 94, stk. 2, at der ved beregningen af udlandsstipendium til studieophold i udlandet, alene medgår taxametertilskud for heltidsuddannelser som fastsat på finansloven ganget med en faktor på 1,35, og for så vidt angår kunstneriske og kulturelle uddannelser under Uddannelses- og Forskningsministeriet og Kulturministeriet medgår alene den uddannelsestakst som beregnes af ressortministerierne og som årligt offentliggøres på www.su.dk.

Det er den uddannelsessøgendes danske uddannelsesinstitution, der træffer afgørelse om tildeling af udlandsstipendium til studieophold i udlandet og om størrelsen på udlandsstipendiet, jf. SU-bekendtgørelsens § 87, stk. 9.

2.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har hidtil været styrelsens praksis at administrere SU-lovens § 46 c, stk. 2, om beregning af udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold i udlandet i overensstemmelse med den politiske aftale om udmøntning af globaliseringspuljen, således at udlandsstipendium til studieophold beregnes ud fra, hvad en dansk uddannelsesinstitution kan modtage i statstilskud for tilsvarende fag som de, der indgår i studieopholdet.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at ændre ordlyden af SU-lovens § 46 c, stk. 2, om udlandsstipendium og SU-lovens § 46 e, stk. 2, nr. 1, om udlandsstudielån, således at bestemmelsen afspejler indholdet af den politiske aftale om udmøntning af globaliseringspuljen i forhold til beregning af udlandsstipendium.

Med lovforslaget foreslås det derfor at ændre SU-lovens § 46 c, stk. 2, således, at udlandsstipendiet vil udgøre den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der

indgår i studieopholdet. En tilsvarende ændring foreslås for så vidt angår SU-lovens § 46 e, stk. 2, nr. 1, om beregningen af udlandsstudielån.

Den uddannelsessøgendes danske uddannelsesinstitution vil foretage en vurdering af de enkelte uddannelseselementer, der indgår i studieopholdet, og herefter træffe afgørelse om udlandsstipendiets størrelse. I vurderingen inddrages bl.a. uddannelseselementernes hovedområde, hvilket fakultet, der udbyder uddannelseselementerne, hvilken uddannelse de enkelte uddannelseselementer primært er tilknyttet, uddannelseselementernes faglige sammensætning m.v.

Den foreslåede ændring vil betyde, at udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold også fremadrettet vil blive beregnet på baggrund af, hvad det vurderes, at en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for tilsvarende uddannelseselementer, hvis uddannelseselementerne var blevet udbudt af en dansk uddannelsesinstitution. Udgangspunktet for beregningen af udlandsstipendium og udlandsstudielån vil således være dét eller de fag, som den uddannelsessøgende tager ved den pågældende udenlandske uddannelsesinstitution og ikke tilskuddet eller bevillingen til den uddannelse, som den uddannelsessøgende er optaget på i Danmark, og tager på studieophold fra.

Alle uddannelsessøgende, som følger de samme fag på samme uddannelsesinstitution i udlandet, vil derfor modtage samme udlandsstipendium og udlandsstudielån, uanset hvilket statstilskud eller bevilling deres danske uddannelsesinstitutioner ville have modtaget for de uddannelsessøgende, der er på studieophold i udlandet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Med lovforslagets § 1, nr. 1, 12, 13 og 17, foreslås det at udvide udlandsstipendieordningen, hvorefter det bliver muligt at give udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, som efter afsluttet bachelorniveau, er på kandidatniveau. Den foreslåede ændring vil forudsætte mindre it-tilpasninger i det allerede eksisterende SU-system med minimale implementeringsomkostninger til følge på 0,3 mio. kr. samt øgede administrative driftskonsekvenser af begrænset omfang, idet der forventes et øget antal ansøgere på ca. 15-20 årligt svarende til 1,4-1,8 mio. kr. i merudgifter til udlandsstipendier. Den øgede administration afholdes inden for styrelsens nuværende økonomiske rammer.

Med lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, foreslås det, at adgangskurser udbudt af erhvervsskolerne, til elever over 25 år, der ikke opfylder adgangskravene til erhvervsuddannelser, der udbydes som heltidsundervisning, herunder kurser af under 3 måneders varighed, bliver SU-berettigende. De foreslåede bestemmelser vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet de uddannelsessøgende hidtil har kunnet tage den nødvendige opkvalificering på VUC, hvilket også har kunnet tilrettelægges som SU-berettigende. Forslaget vurderes alene at forudsætte mindre tilpasninger i det allerede eksisterende SU-system til ca. 0,1 mio. kr. med minimale implementeringsomkostninger til følge.

Med lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, foreslås det, at der alene lægges et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU. Med forslaget vil der ikke længere blive lagt et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgende ikke har opfyldt sin oplysningspligt efter SU-lovens § 30, stk. 3. Det foreslås endvidere, at brugte SU-klip og slutlånsklip fremover vil blive ført tilbage til den uddannelsessøgendes senere brug ved

tilbagebetalingskrav, medmindre kravene skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU.

Med forslaget øges digitaliseringen af sagsbehandlingen af tilbagebetalingskrav, og den manuelle sagsbehandling i tilbagebetalingsagerne minimeres. Det kan give en mindre besparelse i de offentlige udgifter til administrationen. Ud over de tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU, er der ca. 15 tilbagebetalingskrav årligt, der pålægges et tillæg på 7 pct. med en samlet hovedstol svarende til ca. 0,1 mio. kr. De tilbageførte SU-klip kan blive brugt igen, men her er tale om meget små beløb.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at SU-lån, der stammer fra tidligere uddannelsesperioder, automatisk indfries, når en uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån i en senere uddannelsesperiode. Der vil samtidig blive optaget et nyt SU-lån med et beløb, der svarer til den indfrieede restgæld og det nye SU-lån. De samlede økonomiske konsekvenser forventes at være på 0,1 mio. kr. til it-tilpasninger. It-udvikling af den nuværende forvaltningspraksis med manuel administration af tilbagebetalingskrav forventes at medføre engangsudgifter på mellem 2,2 og 3,4 mio. kr.

Lovforslagets øvrige ændringer har ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslagets § 1, nr. 9, indebærer, at uddannelsessøgende til enhver tid alene har ét samlet SU-lån under ordinær opkrævning. SU-lån, der stammer fra tidligere uddannelsesperioder, vil automatisk blive indfriet, når en uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån i en senere uddannelsesperiode. Der vil samtidig blive optaget et nyt SU-lån med et beløb, der svarer til den indfrieede restgæld og det nye SU-lån. Med den foreslåede ordning om, at SU-lån, herunder også tillagte renter og gebyrer, der er optaget i en tidligere uddannelsesperiode, automatisk bliver indfriet ved optagelse af SU-lån i en senere uddannelsesperiode, vil låntager blive fradragsberettiget for samtlige renter i indfrielsesåret og ikke løbende som ved afvikling efter en afdragsordning. Dertil kommer, at det nystiftede lån under en ny uddannelsesperiode både vil bestå af det nye SU-lån samt tidligere optagne SU-lån inkl. renter og gebyrer (restgælden), hvorved det nystiftede SU-lån forrentes på baggrund af en større hovedstol end i dag. På denne baggrund kan låntager opnå en fradragsmæssig gevinst ved den foreslåede ordning.

Styrelsen vil i forbindelse med vejledningen om optagelse af SU-lån vejlede de uddannelsessøgende om de skattemæssige konsekvenser ved den automatiske indfrielse af tidligere SU-lån.

Forslagets § 1, nr. 10, indebærer, at SU-lån, der er optaget under en tidligere uddannelsesperiode sættes i bero, hvis den uddannelsessøgende starter på en ny uddannelse i en ny uddannelsesperiode, og at lånets forældelsesfrist i den forbindelse vil blive afbrudt. Der løber en ny forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor tilbagebetaling af SU-lånet genoptaget.

Forslagets § 1, nr. 12 og 17, indebærer, at uddannelsessøgende kan indgive ansøgning om udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau. Det forventes i den forbindelse, at uddannelses- og forskningsministeren vil fastsætte regler om, at den uddannelsessøgende i forbindelse med ansøgningen skal fremsende en erklæring fra den udenlandske uddannelsesinstitution om, at den uddannelsessøgende har gennemført den del af uddannelsen, der svarer til bachelorniveau, tidspunktet for gennemført bachelordel, tidspunkt for kandidatdelens påbegyndelse, forventet tidspunkt for afslutning heraf, samt hvor mange ECTS-point kandidatdelen vil udgøre.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Med lovforslagets § 1, nr. 11, § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, gives uddannelses- og forskningsministeren og børne- og undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fælles dataansvar mellem ministeren og uddannelsesinstitutionerne i relation til administrationen af SU, SVU og befordringsrabat. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om fælles dataansvar skal ses i sammenhæng med databeskyttelsesforordningens artikel 26, stk. 1, hvorefter de respektives ansvar kan fastlægges i medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt.

Lovforslagets øvrige dele indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. september 2019 til den 26. september 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Arkitektskolen Aarhus, B-SOSU, Copenhagen Business School, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Magisterforening, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier - Lederne, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske HF og VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Professionshøjskoler, Danske SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Filmskole, Den Danske Scenekunstscole, Designskolen Kolding, Det Centrale Handicapråd, Det Jyske Musikkonservatorium, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, Digitaliseringsstyrelsen, Djøf, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, Erhvervsakademiet Dania, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Foreningen af Danske Lægestuderende, Fredericia Maskinmesterskole, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Menneskerettigheder, IT-Universitetet, Kunstakademiets Billedkunstskoler, Københavns

Erhvervsakademi, Københavns Maskinmesterskole, Københavns Professionshøjskole, Københavns Universitet, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lærerstuderendes Landskreds, Marstal Navigationskole, MARTEC, Frederikshavn, Nyborg Søfartsskole, Professionshøjskolen Absalon, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rytmask Musikkonservatorium, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, SIMAC, Svendborg, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Georg Stage, Studenterrådgivningen, Studievalg Danmark, Svendborg Søfartsskole, Syddansk Musikkonservatorium og Skuespillerskole, Syddansk Universitet, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Udbetaling Danmark, Ungdommens Uddannelsesvejledning, University College Lillebælt, University College Nordjylland, University College Syddanmark, VIA University College, VUC Bestyrelsesforeningen, Aalborg Universitet, Aarhus Maskinmesterskole og Aarhus Universitet

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	It-udvikling af den nuværende forvaltningspraksis med manuel administration af tilbagebetalingskrav forventes at ville medføre engangsudgifter på mellem 2,2 og 3,4 mio. kr. Kommuner og regioner påvirkes ikke.	Lovforslaget vil medføre etableringsomkostninger på 0,3 mio. kr. til it-tilpasninger. Lovforslaget vil medføre øgede udgifter til udlandsstipendier på 1,4 – 1,8 mio. kr. årligt. Kommuner og regioner påvirkes ikke.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vil medføre enklere administration af for staten. Kommuner og regioner påvirkes ikke.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Med lovforslagets § 1, nr. 11, § 2, nr. 1, § 3, nr. 1, og § 4, nr. 1, gives uddannelses- og forskningsministeren og børne- og undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fælles dataansvar mellem ministeren og uddannelsesinstitutionerne i relation til administrationen af SU, SVU og befordringsrabat. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om fælles dataansvar skal ses i sammenhæng med databeskyttelsesforordningens artikel 26, stk. 1, hvorefter de respektives ansvar kan fastlægges i medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt. Lovforslagets øvrige dele indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af SU-lovens § 1, stk. 3, at uddannelsessøgende kan få SU i form af udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet, jf. SU-lovens afsnit I a.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (styrelsen) administrerer SU til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet, jf. SU-lovens § 1, stk. 4.

Det fremgår af SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, at uddannelsessøgende efter ansøgning kan få udlandsstipendium som tilskud til betaling af studieafgift til en uddannelsesinstitution i udlandet, hvis de har ret til SU til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet.

Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der kun gives udlandsstipendium til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet i en bestemt tidsperiode, jf. § 46 a, stk. 3, 2. pkt. Uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i § 46 a, stk. 1, nr. 2, kan få udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau i den normerede studietid for uddannelsen i udlandet, jf. dog lovens § 46 b.

Udlandsstipendiet til en hel uddannelse på kandidatniveau udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser. Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af op til 2 års varighed

er betinget af, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af uddannelsen i udlandet har mindst fem klip eller slutlånsrater, jf. lovens kapitel 5, til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point. Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af mere end 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende har mindst 20 klip eller slutlånsrater, jf. lovens kapitel 5, til rådighed for uddannelsen. Der henvises til SU-lovens § 46 d, stk. 1-3.

Afgørelser om udlandsstipendium og udlandsstudielån truffet efter SU-lovens afsnit I a kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. SU-lovens § 46 i, stk. 1. Dog kan bl.a. afgørelser eller dele af afgørelser truffet af styrelsen vedrørende retten til SU til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet, jf. § 46 a, stk. 1., indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger. Dette følger af SU-lovens § 46 i, stk. 2, nr. 1.

Det foreslås, at "hel" udgår i § 1, stk. 3 og 4, § 46 a, stk. 3, 2. pkt., fire steder i § 46 d og § 46 i, stk. 2, nr. 1. Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås at udvide udlandsstipendieordningen i SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, til også at omfatte den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau.

Med forslaget bringes bestemmelserne i SU-lovens § 1, stk. 3 og 4, § 46 a, stk. 3, 2. pkt., § 46 d og § 46 i, stk. 2, nr. 1, i overensstemmelse med forslaget til ny formulering af § 46 a, stk. 1, nr. 2, således at bestemmelserne tillige omfatter udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til nr. 2

SU til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen), jf. SU-lovens § 1, stk. 4.

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt pr. 31. december 2016.

Uddannelses- og forskningsministeren tillagde ved cirkulære nr. 10312 af 16. december 2016 Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte beføjelser til at varetage opgaver på det institutionelle område og uddannelsesstøtteområdet, herunder opgaver, som følger af SU-loven, jf. cirkulærets § 1, nr. 13. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegationer til styrelsen.

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 4, ændres Styrelsen for Videregående Uddannelser til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til nr. 3

SU gives til uddannelser, der af uddannelses- og forskningsministeren er godkendt som SU-berettigende.

Det følger af SU-lovens § 5, stk. 1, at en uddannelse skal være tilrettelagt som heltidsundervisning, være af mindst 3 måneders sammenhængende varighed og være ulønnet for at kunne give ret til SU.

Uddannelses- og forskningsministeren kan dog fastsætte regler om, at der kan gives SU til 1) enkeltfagsundervisning, 2) suppleringsundervisning under 3 måneders varighed og 3) uddannelser, der omfatter perioder med lønnet praktik eller konkret lønnede projektorienterede forløb i udlandet, herunder om i hvilke perioder der gives støtte, jf. SU-lovens § 5, stk. 2.

Bemyndigelsen i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 1 og 2, til at fastsætte regler henholdsvis om SU til enkeltfag og SU til suppleringsundervisning under 3 måneders varighed stammer i sin nuværende form fra lov nr. 448 af 14. juni 1995 om statens uddannelsesstøtte, der er den seneste hovedlov. Det fremgår ikke af bemærkningerne til loven, hvilke former for enkeltfag og suppleringsundervisning, der er omfattet af bemyndigelsen.

Det har imidlertid været forståelsen af bemyndigelsens rækkevidde vedrørende enkeltfagsundervisning, at den alene omfatter enkeltfag, der opfylder kravet om mindst 3 måneders sammenhængende varighed, i overensstemmelse med SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 2. Bemyndigelsen omfatter herefter alene hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af kravet om heltidsundervisning, jf. SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Det har endvidere været forståelsen af bemyndigelsens rækkevidde vedrørende suppleringsundervisning, at den alene omfatter suppleringsundervisning på gymnasialt niveau, som er nærmere defineret i SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3. Bemyndigelsen omfatter herefter alene hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af kravet om 3 måneders sammenhængende varighed for suppleringsundervisning på gymnasialt niveau, jf. SU-lovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås, at der i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 2, efter suppleringsundervisning under 3 måneders varighed indsættes ”og adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse under 3 måneders varighed”.

Den foreslåede ændring medfører, at bemyndigelsen i § 5, stk. 2, nr. 2, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SU til suppleringsundervisning under 3 måneders varighed, udvides, således at ministeren tillige vil kunne fastsætte regler om, at der kan gives SU til adgangskurser på erhvervsskoler under 3 måneders varighed.

For at adgangskurserne er SU-berettigende, er det en forudsætning, at adgangskurserne er tilrettelagt som heltidsundervisning, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.

Den udvidede bemyndigelse i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 2, forventes anvendt til at fastsætte regler om, at der vil kunne gives SU til adgangskurser under 3 måneders varighed på erhvervsskolerne, der udbydes med hjemmel i § 5 e og § 7 i lov om erhvervsuddannelser, og som udbydes som heltidsundervisning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 4

Det fremgår af SU-lovens § 13, stk. 1, at der gives SU uden for klippekortet til undervisning på folkeskoleniveau og almen voksenuddannelse. Sammen med SU til almen voksenuddannelse kan der gives SU til forberedende undervisning (FVU) til uddannelsessøgende på 18 og 19 år. Der gives endvidere SU uden for klippekortet til ungdomsuddannelse, herunder studieforberedende enkeltfagsundervisning for

voksne. Derudover gives der SU uden for klippekortet til gymnasial suppleringskursus i form af korte, intensive forløb som gymnasiale suppleringskurser (gsk), enkeltfag fra adgangskurset til ingeniøruddannelsen eller supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen. Endelig gives der SU uden for klippekortet til gymnasiale indslusningsforløb for indvandrere (GIF).

Uddannelses- og forskningsministeren kan efter SU-lovens § 13, stk. 2, nr. 1, fastsætte regler om hvilke uddannelser og hvilken gymnasial suppleringskursus, der er omfattet af § 13, stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *nr. 2* i SU-lovens § 13, stk. 1, hvorefter SU uden for klippekortet gives til adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der udbydes som heltidsundervisning. Ændringen skal ses i forlængelse af lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter bemyndigelsen i SU-lovens § 5, stk. 2, nr. 2, udvides således, at uddannelses- og forskningsministeren tillige vil kunne fastsætte regler om, at der kan gives SU til adgangskurser på erhvervsskoler under 3 måneders varighed. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Med den foreslåede bestemmelse vil der således kunne gives SU uden for klippekortet til adgangskurser på erhvervsskolerne, der udbydes som heltidsundervisning, herunder også hvis kurserne er af under 3 måneders varighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

De øvrige betingelser for adgang til SU vil fortsat skulle være opfyldt. Såfremt den uddannelsessøgende således gennemfører et eller flere adgangskurser på deltid, vil adgangskurserne ikke være SU-berettigende. Det vil fremgå af uddannelsesreglerne for de enkelte adgangskurser, hvilke krav til timetal og varighed, der gælder for kurser tilrettelagt som heltidsundervisning.

Uddannelses- og forskningsministeren vil i medfør af den gældende bemyndigelse i SU-lovens § 13, stk. 2, nr. 1, kunne fastsætte regler om SU til adgangskurserne, herunder om hvilke adgangskurser, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, nr. 2. Uddannelses- og forskningsministeren vil således kunne fastsætte regler om, at adgangskurser på erhvervsskoler, der udbydes med hjemmel i § 5 e og § 7 i lov om erhvervsuddannelser, herunder også hvis de er af under 3 måneders varighed, er omfattet af den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 5

Det følger af § 3 a i eux-loven, at uddannelsessøgende, der afslutter et eux-forløb, hvor undervisningen på gymnasialt niveau afsluttes i et særskilt studiekompetencegivende forløb forud for erhvervsuddannelsens hovedforløb, opnår et bevis for eux 1. del. Beviset for eux 1. del er adgangsgivende til erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser.

Det følger endvidere af § 8 a, stk. 1, i eux-loven, at uddannelsessøgende, som har et bevis for eux 1. del, og som forlader eux-forløbet uden at have fuldført dette, gennem et supplerende overbygningsforløb efter § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, kan opnå en overbygning, der sammen med beviset for eux 1. del også er adgangsgivende til universitetsbacheloruddannelser.

En uddannelsessøgende, som har en hf-eksamen uden overbygning eller en højere forberedelseksamen uden overbygning, kan gennem et supplerende overbygningsforløb bestående af nærmere bestemte enkeltfag, efterfølgende opnå bevis for en overbygning på deres eksamen, jf. § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser.

Endelig følger det af SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, at der gives SU til gymnasial supplering i form af korte intensive forløb som supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseksamen.

Det følger videre af SU-lovens § 13, stk. 2, nr. 1, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelser og hvilken gymnasial supplering efter § 13, stk. 1, som giver ret til SU. Med hjemmel heri er det i SU-bekendtgørelsens § 22, stk. 1, fastsat, at uddannelsessøgende kan få SU i 1 måned pr. fag eller niveau (f.eks. matematik A og B) til supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseksamen. Det er en betingelse for ret til SU, at undervisningen er tilrettelagt som et forløb, der består af mindst 3 ugers undervisning og omfatter gennemsnitlig mindst 16 ugentlige timers uddannelsestid (klokketimer).

Det følger videre af SU-bekendtgørelsens § 22, stk. 2, at uddannelsessøgende uanset antallet af fag eller niveauer kan få SU i yderligere 1 måned inden for samme eksamenstermin, hvis uddannelsestiden er på 100 timer eller derover for et fag eller et niveau, der indgår i forløbet.

Det følger endvidere af SU-bekendtgørelsens § 22, stk. 3, at det er en betingelse for at få SU til de supplerende overbygningsforløb, at forløbet er tilrettelagt, så den uddannelsessøgende kan gennemføre forløbet inden for de måneder, hvori der kan gives SU, eksklusive eksamensperioden. Der gives ikke SU i måneder, hvori der ikke er tilrettelagt undervisning.

Regler vedrørende hf-eksamen og eux-forløb, herunder regler vedrørende adgangen til SU til uddannelserne, blev gennemført som opfølgning på den politiske aftale af 3. juni 2016.

Som et led i aftalen blev den 2-årige hf-uddannelse målrettet adgang til erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser. Der blev samtidig indført mulighed for, at de uddannelsessøgende via en udvidet fagpakke som led i selve uddannelsesforløbet eller via en efterfølgende overbygning til den 2-årige hf-uddannelse fortsat kan opnå adgang til universitetsbacheloruddannelserne.

I forbindelse med udmøntningen af aftalen blev det af aftalekredsen bag erhvervsuddannelsesreformen fra 2014 besluttet, at bevis for eux 1. del og dermed afstigningsmuligheden i de merkantile eux-forløb skulle omdefineres, således at dette bevis – modsat det fulde eux-bevis – fremover alene skulle give studiekompetence på linje med en hf-eksamen (eller en højere forberedelseksamen) uden overbygning, og således ikke længere skulle give adgang til at søge om optagelse på universitetsbacheloruddannelser. Til gengæld skulle det være muligt for uddannelsessøgende, der forlader eux-forløbet efter at have gennemført og opnået bevis for eux 1. del – men som ikke har gennemført hovedforløbet på eux og dermed ikke opnået fuldt eux-bevis – gennem et supplerende overbygningsforløb efter § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, efterfølgende at opnå en overbygning. Denne overbygning er sammen med beviset for eux 1. del adgangsgivende til universitetsbacheloruddannelser.

Det er vurderingen, at det har været forudsat i forbindelse med udmøntningen af den politiske aftale om en reform af de gymnasiale uddannelser, at supplerende overbygningsforløb taget af uddannelsessøgende med bevis for eux 1. del skulle være SU-berettigende på tilsvarende vis som supplerende overbygningsforløb taget af uddannelsessøgende med en hf-eksamen eller en højere forberedelseksamen uden overbygning. Det er også sådan, at gældende lovgivning har været fortolket. Formuleringen af SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, kan imidlertid give anledning til tvivl om bestemmelsens rækkevidde, idet bevis for eux 1. del ikke fremgår specifikt heraf.

Det foreslås på den baggrund at nyaffatte SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, der bliver nr. 4, litra c, hvorefter der gives SU uden for klippekortet til gymnasial supplerende i form af korte, intensive forløb som supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen, en højere forberedelseksamen eller et bevis for eux 1. del.

Den foreslåede nyaffattelse medfører, at det eksplicit fremgår, at der kan gives SU til gymnasial supplerende i form af korte, intensive forløb som supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen, en højere forberedelseksamen eller et bevis for eux 1. del, der udbydes med hjemmel i § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser.

Det er forudsat, at den foreslåede bestemmelse alene retter sig mod supplerende overbygningsforløb efter § 65, stk. 3, i lov om de gymnasiale uddannelser. Heraf følger det, at det supplerende overbygningsforløb tilbydes personer, som har afsluttet den 2-årige uddannelse til hf-eksamen uden overbygning eller har lukket en højere forberedelseksamen uden overbygning. SU-berettigende supplerende overbygningsforløb giver mulighed for, at kursisten sammen med institutionen kan sammensætte et fagligt forløb, som er målrettet den universitetsbacheloruddannelse, som kursisten måtte ønske sig, enten i form af specifikke adgangsgivende fag og niveauer eller i form af fag og niveauer, der i øvrigt er fagligt relevante i forhold til den ønskede uddannelse.

Det er endvidere hensigten, at der med hjemmel i den eksisterende § 13, stk. 2, nr. 1, vil blive fastsat regler om, at SU til supplerende overbygningsforløb til eux 1. del gives under samme forudsætninger som SU til supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseksamen, til GSK og til enkeltfag fra adgangskurset til ingeniøruddannelsen, jf. SU-bekendtgørelsens § 22. Det vil sige, at der skal være tale om mindst 3 ugers undervisning med mindst 16 ugentlige timers uddannelsestid (klokketimer). Den uddannelsessøgende vil herefter kunne få 1 måneds SU pr. fag eller pr. niveau inden for fag, der udbydes i flere niveauer (f.eks. matematik A, B og C) i undervisningsperioden; det vil sige inden for samme eksamenstermin. Hvis uddannelsestiden i det enkelte fag eller niveau er på 100 timer eller derover, kan den uddannelsessøgende få SU i yderligere 1 måned inden for samme eksamenstermin. Endelig er det en betingelse for at få SU til et gymnasialt suppleringsforløb, som nævnt i SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3, at forløbet er tilrettelagt sådan, at forløbet kan gennemføres inden for de måneder, hvori der gives SU, eksklusiv eksamensperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til nr. 6

Det fremgår af SU-lovens § 13, stk. 3, at det månedlige supplerende stipendium, jf. § 7, stk. 6, jf. § 11, der gives som tilskud til dækning af betaling for undervisning ikke kan gives for de gymnasiale suppleringsforløb i stk. 1, nr. 3 og nr. 4, litra a og b.

Ved lov nr. 633 af 12. maj 2015 og lov nr. 1746 af 27. december 2016 om ændring af bl.a. SU-loven blev SU-lovens § 13, stk. 1, nr. 3 og 4, ændret, men de nødvendige konsekvensændringer i SU-lovens § 13, stk. 3, blev ikke gennemført.

Det foreslås på den baggrund, at "nr. 3 og nr. 4, litra a og b" i § 13, stk. 3, ændres til "nr. 4".

Forslaget er således en konsekvens af, at de nødvendige konsekvensændringer ved tidligere lovforslag ikke er blevet gennemført, og at der med dette lovforslags § 1, nr. 4, foreslås indsat et nr. 2 i SU-lovens § 13, stk. 1. Dette indebærer, at de gældende nr. 3 og 4 bliver nr. 4 og 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til nr. 7

Det følger af SU-lovens § 28, at SU udbetales med foreløbige beløb i støtteåret og med endelige beløb efter støtteårets afslutning.

SU tildeles med endelige beløb efter støtteårets udløb på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsstatus m.v., jf. SU-lovens § 30, stk. 1.

Det følger af SU-lovens § 30, stk. 2, at foreløbige beløb, der er udbetalt, men ikke kan tildeles endeligt, skal betales tilbage. Hvis der er tale om de såkaldte indkomstkontrolkrav, det vil sige krav, der rejses, fordi den uddannelsessøgende egenindkomst i det afsluttede støtteår overstiger grænsen for, hvor meget den uddannelsessøgende må tjene i støtteåret (årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet), skal den uddannelsessøgende kun tilbagebetale halvdelen af de første 10.749 kr. (2019-niveau), svarende til differencen mellem det laveste fribeløb for uddannelsessøgende uden for klippekortet og det mellemste fribeløb, og herefter det fulde beløb.

Efter SU-lovens § 30, stk. 3, skal den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af SU med endelige beløb. Foreløbige beløb, der er udbetalt, kræves tilbage, hvis den uddannelsessøgende ikke opfylder oplysningspligten, jf. SU-lovens § 30, stk. 4.

Når der er tale om et såkaldt indkomstkontrolkrav, jf. SU-lovens § 30, stk. 2, eller når tilbagebetalingskravet skyldes, at den uddannelsessøgende ikke har opfyldt sin oplysningspligt efter SU-lovens § 30, stk. 3, lægges der 7 pct. til det beløb, der kræves tilbage. Der tillægges alene 7 pct., hvis tilbagebetalingskravet overstiger en bagatelgrænse på 9.321 kr. (2019-niveau), svarende til summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån. Dette følger af SU-lovens § 30, stk. 5. Der lægges ikke 7 pct. til krav, der rejses før den endelige tildeling efter SU-lovens § 29.

Tilbagebetalingskrav, herunder tillægget på 7 pct., forrentes fra den første i den måned, der følger 2 måneder efter den måned, hvor kravet om tilbagebetaling er fremsat, jf. SU-lovens § 31, stk. 2.

Reglerne om tillæg af 7 pct. i forbindelse med krav om tilbagebetaling af SU har sin baggrund i, at de uddannelsessøgende tidligere selv har skullet give alle oplysninger om f.eks. indkomstforhold og antal børn i forbindelse med den endelige støttetildeling efter støtteårets afslutning.

Med den øgede digitalisering af SU-administrationen, hvor oplysninger om f.eks. studieforhold, forældreindkomster, søskende, børns bopæl og forsørgerstatus indhentes digitalt af styrelsen selv, er det i stigende grad unødvendigt at kræve, at den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildeling af SU. Det er ligeledes ikke i overensstemmelse med den digitale administration af SU at fastholde, at den endelige tildeling efter støtteårets udløb sker på baggrund af oplysninger om disse forhold. Hertil kommer, at den såkaldte indkomstkontrol sker automatisk på baggrund af oplysninger, der indhentes fra skattemyndighederne. Tildeling og ændring af støtte på baggrund af den uddannelsessøgendes øvrige forhold sker løbende og i langt overvejende grad på baggrund af digitalt indhentede oplysninger af styrelsen.

Reglerne om tillæg af 7 pct. i forbindelse med krav, der rejses på grund af den uddannelsessøgendes manglende opfyldelse af oplysningspligten ved støtteårets afslutning, betragtes på den baggrund som utidssvarende og anvendes i dag kun i ganske få sager om året.

Dertil kommer, at det kræver manuel sagsbehandling i hver enkelt tilbagebetalings sag, der rejses efter SU-lovens § 30, stk. 2 og 4, at vurdere, om tilbagebetalingskravet skyldes den uddannelsessøgende manglende opfyldelse af oplysningspligten, eller om det skyldes andre årsager. Skyldes tilbagebetalingskravet andre årsager, skal der ikke lægges 7 pct. til tilbagebetalingskravet. Den manuelle sagsbehandling, som kun fører til få sager om året, hvor tilbagebetalingskravet tillægges 7 pct., er ikke i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Dertil kommer, at de anvendte ressourcer til den manuelle sagsbehandling ikke vurderes at stå mål med udkommet af sagsbehandlingen.

Det foreslås at nyaffatte SU-lovens § 30, stk. 5, 1. pkt., så der lægges 7 pct. til de beløb, der kræves tilbage efter stk. 2, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet, hvis beløbet overstiger summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der fremover alene lægges et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, hvor kravet skyldes, at den uddannelsessøgendes egenindkomst overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.

Med den foreslåede bestemmelse vil der ikke fremover blive pålagt et tillæg på 7 pct. til de tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgende ikke har opfyldt sin oplysningspligt efter SU-lovens § 30, stk. 3.

Tillægget på 7 pct., som vil blive pålagt tilbagebetalingskrav, der skyldes, at den uddannelsessøgendes egenindkomst overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet, vil blive forrentet sammen med tilbagebetalingskravets hovedstol, i overensstemmelse med SU-lovens § 31, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 8

Det følger af SU-lovens § 28, at SU udbetales med foreløbige beløb i støtteåret og med endelige beløb efter støtteårets afslutning.

En uddannelsessøgende i videregående uddannelse eller privat uddannelse kan som udgangspunkt maksimalt få udbetalt SU i 70 måneder, svarende til 70 klip (rammen). Dog kan rammen udvides, hvis uddannelsens normerede uddannelsestid overstiger 58 måneder (klip). Dette følger af SU-lovens § 17, stk. 1 og 2.

Uddannelsessøgende i videregående eller privat uddannelse, der har opbrugt deres SU-klip, kan optage et slutlån i 12 måneder, svarende til 12 klip, hvis den uddannelsessøgende har haft SU til uddannelsens normerede tid + 12 yderligere måneder. Uddannelsessøgende, der alene har haft SU til uddannelsens normerede tid, kan optage et slutlån i 24 måneder, svarende til 24 klip. Dette følger af SU-lovens § 21, stk. 1.

SU tildeles med endelige beløb efter støtteårets udløb på grundlag af oplysninger om den uddannelsessøgendes egenindkomst, forældrenes indkomstgrundlag, studieforhold, anden offentlig støtte, bopælsstatus m.v., jf. SU-lovens § 30, stk. 1.

Efter SU-lovens § 30, stk. 3, skal den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildelingen af SU med endelige beløb. Foreløbige beløb, der er udbetalt, kræves tilbage, hvis den uddannelsessøgende ikke opfylder oplysningspligten, jf. SU-lovens § 30, stk. 4.

Støttetiden efter SU-lovens § 17 og slutlånstiden efter SU-lovens § 21 betragtes som brugt, selvom den udbetalte støtte er modtaget med rette og betales helt eller delvis tilbage, når den udbetalte støtte søges tilbagebetalt i forbindelse med den endelige tildeling af SU. Dette følger af SU-lovens § 32. Brugte klip føres således ikke tilbage til klippekortet til eventuel senere brug, selvom den uddannelsessøgende skal betale den udbetalte støtte tilbage.

Reglerne om manglende tilbageførsel af klip i forbindelse med krav om tilbagebetaling af SU-klip eller slutlånsklip har sin baggrund i, at uddannelsessøgende tidligere selv har skullet give alle oplysninger om f.eks. indkomstforhold og antal børn i forbindelse med den endelige støttetildeling efter støtteårets afslutning.

Med den øgede digitalisering af SU-administrationen, hvor oplysninger om f.eks. studieforhold, forældreindkomster, søskende, børns bopæl og forsørgerstatus indhentes digitalt af styrelsen selv, er det i stigende grad unødvendigt at kræve, at den uddannelsessøgende ved støtteårets afslutning skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for tildeling af SU. Det er ligeledes ikke i overensstemmelse med den digitale administration af SU at fastholde, at den endelige tildeling efter støtteårets udløb sker på baggrund af oplysninger om disse forhold. Hertil kommer, at den såkaldte indkomstkontrol sker automatisk på baggrund af oplysninger, der indhentes fra skattemyndighederne. Tildeling og ændring af støtte på baggrund af den uddannelsessøgendes øvrige forhold sker løbende og i langt overvejende grad på baggrund af digitalt indhentede oplysninger af styrelsen.

Reglerne om manglende tilbageførsel af SU-klip eller slutlånsklip i forbindelse med krav, der rejses på grund af den uddannelsessøgendes manglende opfyldelse af oplysningspligten ved støtteårets afslutning, betragtes på den baggrund som utidssvarende og anvendes i dag kun i ganske få sager om året.

Dertil kommer, at det kræver manuel sagsbehandling i hver enkelt tilbagebetalings sag, der rejses efter SU-lovens § 30, stk. 2 og 4, at vurdere, om tilbagebetalingskravet skyldes den uddannelsessøgende manglende opfyldelse af oplysningspligten, eller om det skyldes andre årsager. Skyldes tilbagebetalingskravet andre årsager, skal der ikke lægges 7 pct. til tilbagebetalingskravet. Den manuelle sagsbehandling, som kun fører til få sager om året, hvor tilbagebetalingskravet pålægges 7 pct., er ikke i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Dertil kommer, at de anvendte ressourcer til den manuelle sagsbehandling ikke vurderes at stå mål med udkommet af sagsbehandlingen.

Det foreslås at nyaffatte SU-lovens § 32, så støttetiden efter § 17 og slutlåntiden efter § 21 betragtes som brugt, selvom uddannelsesstøtte, der er udbetalt, kræves tilbage, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at brugte SU-klip eller slutlånsklip fortsat vil blive betragtet som brugte, selvom den uddannelsessøgende skal betale SU-stipendier eller slutlån tilbage, fordi den uddannelsessøgende har tjent for meget ved siden af sin SU.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at uddannelsessøgende fremover vil få brugte SU-klip eller slutlånsklip ført tilbage til klippekortet i forbindelse med tilbagebetalingskrav, når kravet ikke skyldes, at den uddannelsessøgendes egenindkomst overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet. Den uddannelsessøgende vil derved kunne bruge de tilbageførte klip på et senere tidspunkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.

Til nr. 9

SU gives i form af stipendier, studielån og slutlån. Sammen med stipendium og studielån eller sammen med slutlån kan uddannelsessøgende, der er forsørgere, optage et supplerende studielån. Der henvises til SU-lovens § 7.

Når den uddannelsessøgende er blevet godkendt til at kunne optage et SU-lån, skal den uddannelsessøgende godkende sin låneplan i en låneaftale med styrelsen. Ved hvert nyt støtteår skal den uddannelsessøgende på ny godkende låneplanen for det aktuelle støtteår. Der henvises til SU-lovens §§ 38 c og 38 d.

Grundlaget for det samlede SU-lån består således af de enkelte låneplaner, som den uddannelsessøgende har indgået med styrelsen inden for en uddannelsesperiode. Det samlede SU-låns stiftelsestidspunkt er datoen for den uddannelsessøgendes senest godkendelse af en låneplan, idet låneaftalen først kan anses for at være endeligt indgået på dette tidspunkt.

Uddannelsessøgende, der er berettigede til SU til et studieophold i udlandet eller til en hel kandidatuddannelse i udlandet, kan søge om et udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af studieafgifter. Hvis det tildelte udlandsstipendium ikke dækker hele studieafgiften, kan den uddannelsessøgende optage et udlandsstudielån. Der henvises til SU-lovens § 46 e.

Studielån, slutlån, supplerende studielån til forsørgere og udlandsstudielån betragtes som ét samlet SU-lån i SU-lovens forstand, hvis låneudbetalingerne sker inden for samme uddannelsesperiode. Lånene betegnes i det følgende under den fælles betegnelse SU-lån.

SU-lån forrentes fra den første i måneden efter udbetalingstidspunktet, og renten tilskrives månedligt. I uddannelsesperioden forrentes den til enhver tid værende gæld med 4 pct. årligt. Efter uddannelsesperioden forrentes gælden med en årlig rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et procenttillæg eller et procentfradrag, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Procenttillægget kan ikke overstige 1.

Tilbagebetaling af SU-lån, herunder betaling af renter, skal som udgangspunkt begynde 1 år efter udløbet af det støtteår (kalenderår), hvor uddannelsesperioden er ophørt. Renter, der tilskrives i uddannelsesperioden, er fradragsberettigende, når renterne forfalder til betaling. Der henvises til SU-lovens § 35. Uddannelsesperioden er defineret som det tidsrum, hvor en uddannelsessøgende er indskrevet på og gennemgår en uddannelse, der giver ret til SU, en erhvervsuddannelse eller elev-/lærlingeuddannelse, der ikke giver ret til SU, eller et ph.d.-studium, hvor den uddannelsessøgende ikke modtager løn til studiet. Uddannelsesperioden betragtes ikke som ophørt, hvis låntager inden for de næste 15 måneder påbegynder en anden uddannelse, der kan medregnes i uddannelsesperioden eller genoptager en afbrudt uddannelse. Uddannelsesperioden betragtes som ophørt, når låntager ikke længere kan anses for at være studieaktiv, også selv om uddannelsen ikke er afsluttet eller afbrudt. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 61.

Styrelsen varetager administrationen af SU, herunder tildeling og udbetaling af SU i form af stipendier og lån, jf. SU-lovens § 1, stk. 3. Tilbagebetalingen af SU-lån sker til Udbetaling Danmark, jf. SU-lovens § 41, stk. 1.

SU-lånet betales tilbage over en periode på mellem 7 til 15 år. Udbetaling Danmark kan dog efter ansøgning fra låntageren forlænge den fastsatte tilbagebetalingsperiode. Lånet skal som udgangspunkt betales tilbage med lige store ydelser hver anden måned, og den enkelte ydelse kan ikke være mindre end 200 kr. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 62, stk. 2-4. Afdragsydelsen forældes 10 år efter hvert af de tidspunkter, hvor ydelsen skulle være betalt (forfaldstidspunktet), jf. § 6, stk. 1, i forældelsesloven. Renteydelsen forældes 3 år efter hvert af disse forfaldstidspunkter, jf. § 6, stk. 3, 1. pkt., i forældelsesloven.

Det har hidtil været styrelsens praksis, at SU-lån, der stammer fra forskellige uddannelsesperioder, behandles som ét samlet lån med ét stiftelsestidspunkt, der svarer til det tidspunkt, hvor den uddannelsessøgende har godkendt den seneste låneplan i den seneste uddannelsesperiode.

I forbindelse med etableringen af et nyt inddrivelsessystem på Skatteministeriets område, er Uddannelses- og Forskningsministeriet blevet opmærksom på behovet for hjemmel til at samle låneforhold, så låntager til hver en tid alene har ét SU-lån under ordinær opkrævning. I fraværet af en sådan hjemmel, vil låntager skulle betale flere SU-lån tilbage på samme tid. Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at det vil være uhensigtsmæssigt for både låntager, der skal betale SU-lån tilbage, og for Udbetaling Danmarks administration af SU-lånene, hvis flere SU-lån hos samme låntager skal håndteres separat.

For låntagerne vil tilbagebetalingen af flere separate SU-lån betyde, at der for hvert enkelt SU-lån skal betales et minimumsafdrag på samme tid, ligesom der vil blive opkrævet gebyrer på hvert enkelte lån. Da størrelsen på de enkelte lån vil være lavere, end hvis lånene var lagt sammen til ét samlet lån, vil de enkelte lån samtidig have en kortere tilbagebetalingstid. Hertil kommer, at flere enkeltstående SU-lån vil kunne gøre det vanskeligere for låntageren at danne sig et samlet overblik over sin SU-lånegæld.

Det vil endvidere medføre en tungere administration i Udbetaling Danmark, såfremt krav om tilbagebetaling af flere SU-lån skal håndteres separat.

Det foreslås derfor, at der i SU-lovens § 35 indsættes et nyt *stk. 1*, hvorefter restgæld, der vedrører studielån og slutlån, der er optaget den 1. januar 1991 eller senere, og som låntager har optaget i en tidligere uddannelsesperiode, indfries ved første udbetaling af studielån eller slutlån under en ny uddannelsesperiode. Der optages et studielån under den nye uddannelsesperiode med et beløb svarende til den indfrieede gæld.

Med det foreslåede § 35, *stk. 1, 1. pkt.*, vil SU-lån, som den uddannelsessøgende har optaget i tidligere uddannelsesperioder, blive indfriet, når den uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån under en ny uddannelsesperiode. Forudsætningen om indfrielse af tidligere SU-lån ved optagelse af nyt SU-lån vil således blive en del af de SU-lånebetingelser, som den uddannelsessøgende skal godkende i forbindelse med optagelse af nyt SU-lån. Bestemmelsen vedrører alene SU-lån, der er optaget den 1. januar 1991 eller senere.

Med det foreslåede § 35, *stk. 1, 2. pkt.*, vil der i forbindelse med indfrielsen af tidligere SU-lån samtidig blive optaget et nyt SU-lån med et beløb svarende til den indfrieede SU-lånegæld inkl. renter m.v. og det SU-lån, som der optages under den nye uddannelsesperiode.

Med den foreslåede ordning vil SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder derved ophøre med at eksistere som særskilte lån, og den uddannelsessøgende vil til enhver tid alene have ét SU-lån under ordinær opkrævning.

Stiftelsestidspunktet for det nye lån vil fortsat være datoen for låntagers seneste godkendelse af låneplanen i den igangværende uddannelsesperiode. Tilbagebetalingen af det samlede SU-lån (det nye SU-lån, inklusiv restgæld fra eventuelle tidligere SU-lån) vil følge gældende regler herfor, herunder at tilbagebetalingen af det samlede lån vil begynde den 1. januar i kalenderåret 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor uddannelsesperioden er ophørt, og at tilbagebetalingen som udgangspunkt skal ske inden for en periode på 7-15 år med minimum 200 kr. i afdrag hver anden måned.

Ydelser på SU-lånet, som omfatter både afdrag og renter, vil forfalde til betaling løbende i overensstemmelse med tilbagebetalingsaftalen. Afdragsydelsen vil forældes 10 år efter hvert af de tidspunkter, hvor ydelsen skulle være betalt (forfaldstidspunktet), jf. § 6, *stk. 1*, i forældelsesloven. Renteydelsen vil forældes 3 år efter hvert af disse forfaldstidspunkter, jf. § 6, *stk. 3, 1. pkt.*, i forældelsesloven. Med den foreslåede ordning om, at SU-lån, herunder også tillagte renter og gebyrer, der er optaget i en tidligere uddannelsesperiode, automatisk bliver indfriet ved optagelse af SU-lån i en senere uddannelsesperiode, vil låntager blive fradragsberettiget for samtlige renter i indfrielsesåret og ikke løbende som ved afvikling efter en afdragsordning.

Styrelsen vil i forbindelse med vejledningen om optagelse af SU-lån vejlede de uddannelsessøgende om de skattemæssige konsekvenser ved den automatiske indfrielse af tidligere SU-lån.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.

Til nr. 10

SU gives i form af stipendier, studielån og slutlån. Sammen med stipendium og studielån eller sammen med slutlån kan uddannelsessøgende, der er forsørgere, optage et supplerende studielån. Der henvises til SU-lovens § 7.

Uddannelsessøgende, der er berettiget til SU til et studieophold i udlandet eller til en hel kandidatuddannelse i udlandet, kan søge om et udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af studieafgifter. Hvis det tildelte udlandsstipendium ikke dækker hele studieafgiften, kan den uddannelsessøgende optage et udlandsstudielån. Der henvises til § SU-lovens § 46 e.

Studielån, slutlån, supplerende studielån til forsørgere og udlandsstudielån betragtes som ét samlet SU-lån i SU-lovens forstand, hvis låneudbetalingerne sker inden for samme uddannelsesperiode. Lånene betegnes i det følgende under den fælles betegnelse SU-lån.

SU-lån forrentes fra den første i måneden efter udbetalingstidspunktet, og renten tilskrives månedligt. I uddannelsesperioden forrentes den til enhver tid værende gæld med 4 pct. årligt. Efter uddannelsesperioden forrentes gælden med en årlig rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et procenttillæg eller et procentfradrag, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Procenttilægget kan ikke overstige 1. Der henvises til SU-lovens § 33.

Tilbagebetaling af SU-lån, herunder betaling af renter, skal som udgangspunkt begynde 1 år efter udløbet af det støtteår (kalenderår), hvor uddannelsesperioden er ophørt. Uddannelsesperioden er defineret som det tidsrum, hvor en uddannelsessøgende er indskrevet på og gennemgår en uddannelse, der giver ret til SU, en erhvervsuddannelse eller elev-/læringeuddannelse, der ikke giver ret til SU, eller et ph.d.-studium, hvor den uddannelsessøgende ikke modtager løn til studiet. Uddannelsesperioden betragtes ikke som ophørt, hvis låntager inden for de næste 15 måneder påbegynder en anden uddannelse, der kan medregnes i uddannelsesperioden eller genoptager en afbrudt uddannelse. Uddannelsesperioden kan desuden betragtes som ophørt, når låntager ikke længere kan anses for at være studieaktiv, selv om uddannelsen ikke er afsluttet eller afbrudt. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 61.

Styrelsen varetager administrationen af SU, herunder tildeling og udbetaling af SU i form af stipendier og lån, jf. SU-lovens § 1, stk. 3. Tilbagebetalingen af SU-lån sker til Udbetaling Danmark, jf. SU-lovens § 41, stk. 1.

SU-lånet betales tilbage over en periode på mellem 7 til 15 år. Udbetaling Danmark kan dog efter ansøgning fra låntageren forlænge den fastsatte tilbagebetalingsperiode. Lånet skal som udgangspunkt betales tilbage med lige store ydelser hver anden måned, og den enkelte ydelse kan ikke være mindre end 200 kr. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 62, stk. 2-4.

Det har hidtil været antaget af styrelsen, at det har været en grundlæggende forudsætning for SU-låneordningen, at låntagere ikke er forpligtede til at fortsætte tilbagebetalingen af SU-lån fra tidligere uddannelsesperioder, når den uddannelsessøgende påbegynder en ny uddannelse under en ny uddannelsesperiode. Det har derfor hidtil været styrelsens praksis at sætte tilbagebetalingen af SU-lån i bero, når den uddannelsessøgende er påbegyndt en ny uddannelse i en ny uddannelsesperiode. Dette fremgår imidlertid ikke entydigt af SU-lovens bestemmelser om tilbagebetaling af SU-lån, ligesom hverken SU-loven eller forarbejderne hertil tager hensyn til, at der som udgangspunkt etableres en ny lånefordring, når den uddannelsessøgende optager et nyt SU-lån under en ny uddannelsesperiode. For så vidt angår

overvejelser i relation til etablering af en ny lånefordring under en ny uddannelsesperiode, henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 9.

Det foreslås på den baggrund, at der i SU-lovens § 35, stk. 3, der bliver stk. 4, efter 1. pkt. indsættes nye punkttommer, hvorefter tilbagebetalingen af studielån og slutlån sættes i bero, og forældelsen af studielån og slutlån afbrydes, under en ny uddannelsesperiode, jf. dog stk. 1. Der løber en ny forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen genoptages.

Med forslaget vil tilbagebetalingen af SU-lån, der er optaget under tidligere uddannelsesperioder, således blive sat i bero og først blive genoptaget den 1. januar i kalenderåret 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor den seneste uddannelsesperiode er ophørt. Dette medfører, at lånets forældelsesfrist afbrydes på samme tidspunkt som berostillelsen, og at der løber en ny forældelsesfrist på lånet, herunder i forhold til renter og gebyrer m.v., fra det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen genoptages. SU-låntageren vil fortsat have mulighed for at afdrage frivilligt på lånet. Låntageren vil i den situation selv bestemme, hvor meget låntageren ønsker at afdrage og hvor ofte.

SU-lån vil i uddannelsesperioden fortsat blive forrentet med de nuværende 4 pct. årligt og efter uddannelsesperioden med en årlig rente svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et procenttillæg eller et procentfradrag, der fastsættes på finansloven for det pågældende år, hvor procenttillægget dog ikke kan overstige 1. Dette vil både gælde i de tilfælde, hvor låntager under en ny uddannelsesperiode optager et nyt SU-lån og derved automatisk får indfriet tidligere optagne SU-lån i henhold til lovforslagets § 1, nr. 9, og i de tilfælde, hvor låntager ikke optager et nyt SU-lån i den nye uddannelsesperiode, men hvor tidligere optagne SU-lån bliver sat i bero under den nye uddannelsesperiode. Dette svarer til gældende regler, og den foreslåede ordning ændrer derved ikke på SU-låns forrentning henholdsvis under og efter en uddannelsesperiode.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.

Til nr. 11

SU til uddannelse indtil kandidatgrad, og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet, administreres af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (herefter styrelsen), jf. § SU-lovens § 1, stk. 4.

Kompetencen til at træffe afgørelse om tildeling af SU er dog tillagt uddannelsesinstitutionerne i følgende tilfælde:

- Afgørelser om studieinaktivitet på ungdomsuddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens §§ 11 og 12.
- Fremmødekontrol inden 7 måneder på videregående- og private uddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens § 14.
- Afgørelser om SU med udeboendesats til 18-19 årige udeboende på ungdomsuddannelser, jf. SU-bekendtgørelsens § 19.
- Afgørelse om bonusstipendium, jf. SU-bekendtgørelsens § 41.
- Afgørelse om retten til SU under meritgivende studieophold i udlandet, jf. SU-bekendtgørelsens § 65.
- Afgørelse om tildeling af udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold i udlandet, jf. SU-bekendtgørelsens 87.

Det følger endvidere af SU-lovens § 42, stk. 1, at de afgørelser, som styrelsen kan træffe i henhold til SU-reglerne, efter styrelsens bestemmelse helt eller delvist kan henlægges til uddannelsesinstitutionerne. Hvis en afgørelse er henlagt til uddannelsesinstitutionen, eller hvis det følger af SU-reglerne, at uddannelsesinstitutionen skal træffe afgørelse, kan uddannelsesinstitutionen selv indhente de oplysninger, som styrelsen har hjemmel til at indhente, jf. SU-lovens § 39, såfremt oplysningerne er nødvendige for at træffe afgørelse.

Endelig bistår uddannelsesinstitutionerne styrelsen ved tildeling af SU, og uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes administration i forbindelse med tildelingen af støtten. Dette følger af SU-lovens § 43, stk. 1. Det er på den baggrund fastsat i SU-bekendtgørelsens § 79, stk. 4, at styrelsen kan autorisere den enkelte uddannelsesinstitution til styrelsens SU-administrative it-system, US2000.

Det er tillige fastsat i SU-bekendtgørelsens § 79, stk. 1, at styrelsen kan bestemme, hvordan den enkelte uddannelsesinstitution skal administrere i forbindelse med tildeling af SU og kan herunder fastsætte myndighedskrav til institutionernes administration.

Som systemejer af SU-systemet er styrelsen databehandler i relation til databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7. Styrelsen er endvidere dataansvarlig, idet styrelsen indberetter og anvender data i systemerne til egne formål, herunder til at træffe afgørelser om SU. Uddannelsesinstitutionerne er i forhold til SU også dataansvarlige, idet institutionerne også indberetter og anvender data i systemerne til egne formål, herunder til at træffe afgørelser om SU. Idet både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne er dataansvarlige i forhold til administrationen af SU, er der tale om fælles dataansvar mellem styrelsen og institutionerne efter artikel 26, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Det følger herefter, at parter, der er fælles dataansvarlige, på en gennemsigtig måde skal fastlægge deres respektive ansvar for overholdelse af forpligtelserne i henhold til databeskyttelsesforordningen, navnlig i forhold til den registreredes rettigheder og deres respektive oplysningspligter. Dette skal fastlægges i en aftale om fælles dataansvar, medmindre de dataansvarliges respektive ansvar er fastlagt i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt.

Idet der på SU-området er tale om flere hundrede uddannelsesinstitutioner, der er fælles dataansvarlige sammen med styrelsen, finder Uddannelses- og Forskningsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at der i SU-loven bliver fastsat regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne. Alternativt ville der skulle indgås aftaler om fælles dataansvar mellem henholdsvis styrelsen og hver enkelte uddannelsesinstitution, som tager del i det fælles dataansvar.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et *stk. 5* i SU-lovens § 43, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om det fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne i forhold til overholdelse af databeskyttelsesforordningens regler om registreredes rettigheder, herunder om oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Fastlæggelsen af regler om det fælles dataansvar, herunder fastlæggelsen af den interne ansvarsfordeling parterne imellem, ændrer ikke på, at de fælles dataansvarlige – styrelsen og uddannelsesinstitutionerne – hver især er ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen, og hver især er ansvarlige for hele behandlingen af personoplysninger over for de registrerede. De uddannelsessøgende, der behandles oplysninger om, vil derfor fortsat kunne henvende sig til både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for at udøve deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. om indgivelse af klager, anmodning om indsigt i behandlingen af egne personoplysninger og retten til at få berigtiget oplysninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til nr. 12

Uddannelsessøgende kan få SU til uddannelser i udlandet, når den uddannelsessøgende opfylder en række betingelser. Der er ligeledes en række betingelser, som uddannelsen og uddannelsesstedet skal opfylde, for at uddannelsen kan godkendes som SU-berettigende, jf. SU-bekendtgørelsens § 66 og § 71.

Uddannelser i udlandet, der er blevet godkendt til SU, fremgår af en fast track-liste. Listen revideres løbende og udbygges med nye uddannelser. Hvis en uddannelse i udlandet ikke fremgår af fast track-listen, skal den uddannelsessøgende søge om at få uddannelsen optaget på listen.

Hvis den uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at få SU, og såvel uddannelsesinstitutionen som uddannelse i udlandet er godkendt som SU-berettigende, kan den uddannelsessøgende endvidere søge om et udlandsstipendium til hel eller delvis dækning af studieafgiften, hvis der er tale om en uddannelse på kandidatniveau. Dette følger af SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2. Hvis det tildelte udlandsstipendium ikke dækker hele studieafgiften, kan den uddannelsessøgende optage et udlandsstudielån, jf. SU-lovens § 46 e.

Af bemærkningerne til § 46 a, stk. 1, fremgår det bl.a., at en uddannelse på kandidatniveau skal være normeret til 120 ECTS-point for at kunne berettige til udlandsstipendium, og at baggrunden for dette er et ønske om at understøtte Bologna-processens mål om en fælles europæisk uddannelsesstruktur (3+2), hvilket også er kommet til udtryk i universitsloven. Der henvises til Folketingstidende 2006-07, L 208 som fremsat, side 7520. Det fremgår af 4, stk. 1, nr. 2, i universitsloven, at kandidatuddannelser er forskningsbaserede heltidsuddannelser, som er selvstændige, afrundede uddannelsesforløb på 120 ECTS-point.

Det fremgår endvidere af betænkningen til lovforslag nr. L 208, at forligskredsen bag lovforslaget (Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) i forbindelse med Udvalget for Videnskab og Teknologis behandling af lovforslaget besluttede, at der også skulle åbnes mulighed for at give udlandsstipendium til hele uddannelser på kandidatniveau i udlandet af en varighed svarende til mellem 60 og 120 ECTS-point. Det blev vurderet, at en sådan mulighed lå inden for rammerne af det foreslåede § 46 a, stk. 1, nr. 2. Det følger herefter af SU-bekendtgørelsens § 88, at en hel videregående uddannelse i udlandet på kandidatniveau skal have en varighed på mindst 60 ECTS-point eller tilsvarende for at give ret til udlandsstipendium. 60 ECTS-point svarer til et års heltidsstudier.

Særligt for så vidt angår hele videregående uddannelser på kandidatniveau, der i Danmark ville blive udbudt efter lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner og lov om videregående

kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet, gives der kun udlandsstipendium og udlandsstudielån, hvis uddannelsen er særskilt godkendt hertil. Godkendte uddannelser optages på en særskilt liste, der revideres hvert andet år. Der henvises til SU-bekendtgørelsens § 89, stk. 1 og 2.

Det fremgår af SU-lovens § 46 d, stk. 1, at uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i § 46 a, stk. 1, nr. 2, kan få udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau i den normerede studietid for uddannelsen i udlandet, jf. dog § 46 b. Udlandsstipendium kan dog højst gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point, jf. § 46 b, stk. 1, 1. pkt. Hvis uddannelsen er normeret til mere end 2 år, vil der således blive tildelt udlandsstipendium svarende til 2 år, hvorefter den uddannelsessøgende selv må finansiere øvrige dele af uddannelsen.

Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af op til 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af uddannelsen i udlandet har mindst fem klip eller slutlånsrater, jf. SU-lovens kapitel 5, til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point. Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af mere end 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende har mindst 20 klip eller slutlånsrater, jf. kapitel 5, til rådighed for uddannelsen. Der henvises til SU-lovens § 46 d, stk. 3.

Udlandsstipendiet til en hel uddannelse på kandidatniveau udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser, jf. SU-lovens § 46 d, stk. 2.

Der kan alene gives udlandsstipendium efter SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, hvis der er tale om en hel videregående uddannelse på kandidatniveau. En hel videregående uddannelse på kandidatniveau er – i overensstemmelse med universitetslovens § 4, stk. 1 – en selvstændig, afrundet overbygningsuddannelse til en bachelorgrad, og adgangskravet til uddannelsen er en bachelorgrad.

Kravet i § 46 a, stk. 1, nr. 2, om at der skal være tale om en hel uddannelse på kandidatniveau medfører, at de uddannelser i udlandet, der indeholder flere uddannelsesniveauer skal være tilrettelagt som adskilte forløb, dvs. som henholdsvis bachelor- og kandidatuddannelse, for at kunne berettige til udlandsstipendium.

For at kunne tildele udlandsstipendium til kandidatdelen af en uddannelse i udlandet, er det således nødvendigt, at bachelordelen kan adskilles som et reelt afstigningstrin.

De danske regler om udlandsstipendium afspejler Bologna-processen, hvor man bl.a. arbejder for en udvikling af en fælles gradsstruktur, der omfatter tre niveauer (bachelor, kandidat og ph.d.). Alle lande er imidlertid ikke kommet lige langt i implementeringen af Bologna-processens mål om en fælles europæisk uddannelsesstruktur. Kravet om en hel uddannelse på kandidatniveau betyder, at uddannelsessøgende ikke kan få udlandsstipendium til videregående uddannelser i udlandet, hvis uddannelsen ikke har en klar opdeling mellem bachelor- og kandidatniveau. Uddannelser i udlandet, som ikke er trindelte, vil uanset den manglende trindeling stadig kunne godkendes som SU-berettigende, hvis uddannelsen opfylder betingelserne herfor.

Det foreslås, at der i SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, efter udlandet indsættes ”eller den del af en ikke trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau”.

Det foreslåede medfører, at udlandsstipendieordningen for så vidt angår kandidatuddannelser i udlandet udvides, således at der fremover også kan gives udlandsstipendium og udlandsstudielån til den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau. Udlandsstipendieordningen vil med den foreslåede ændring således også omfatte kandidatdelen af ikke-trindelte uddannelser.

Det er hensigten, at de uddannelsessøgende vil kunne få udlandsstipendium til kandidatdelen af en ikke-trindelt uddannelse fra tidspunktet for afslutning af bachelorniveauet, hvis den pågældende udenlandske uddannelsesinstitution kan erklære, at den uddannelsessøgende har gennemført den del af uddannelsen, der svarer til bachelorniveau. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for afsluttet bachelorniveau.

Der vil med forslaget ikke kunne gives udlandsstipendium til de kandidatfag, der tages parallelt med bachelorfag, hvilket betyder, at der ikke kan gives udlandsstipendium til dele på kandidatniveau, der ligger forud for, at bachelordelen er afsluttet. Den foreslåede ændring vil således ikke nødvendigvis give fuldt udlandsstipendium til alle dele på kandidatniveau, da der kun vil kunne gives støtte til perioden efter, at bachelordelen er afsluttet.

Der vil med forslaget endvidere ikke kunne gives adgang til udlandsstipendium til de uddannelser, der består af ét langt forløb, hvor den udenlandske uddannelsesinstitution ikke selv kan opdele uddannelsesdelene i bachelor- og kandidatniveau.

Med forslaget vil det fortsat være et krav, at den uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at få SU, og at såvel uddannelsesinstitutionen som uddannelsen er godkendt som SU-berettigende i henhold til gældende regler, ligesom der maksimalt vil kunne gives udlandsstipendium i højst 2 år inden for en uddannelsesperiode, svarende til 120 ECTS-point. Det vil endvidere fortsat være et krav, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af den del af uddannelsen, der er på kandidatniveau af op til 2 års varighed, har mindst fem klip eller slutlånsrater til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point. Endelig vil udlandsstipendiet til den del af uddannelsen, der er på kandidatniveau, blive beregnet på tilsvarende vis som udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, således at udlandsstipendiet vil udgøre den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til det statstilskud eller bevilling, som danske uddannelsesinstitutioner ville få for en tilsvarende uddannelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til nr. 13

Uddannelses- og forskningsministeren kan efter forhandling med kulturministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke hele videregående uddannelser på kandidatniveau i udlandet, jf. stk. 1, nr. 2, der kan gives udlandsstipendium til, jf. SU-loven § 46 a, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at "hele" udgår i SU-lovens § 46 a, stk. 3, 1. pkt. Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås at udvide udlandsstipendieordningen i SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, til også at omfatte den del af en ikke-trindelt hel uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau.

Med forslaget bringes SU-lovens § 46 a, stk. 3, 1. pkt., i overensstemmelse med forslaget til ny formulering af § 46 a, stk. 1, nr. 2, således at bestemmelsen tillige omfatter udlandsstipendium til den del af en ikke-trindelt hel uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til nr. 14

Det følger af SU-lovens § 46 b, stk. 1, at udlandsstipendium højst kan gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point. Udlandsstipendium til studieophold i udlandet i forbindelse med en uddannelse, der er udbudt efter lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), kan dog højst gives i 1 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 60 ECTS-point.

Lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) blev med vedtagelsen af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser ophævet med virkning fra den 1. april 2008, jf. § 39, stk. 3, i lov nr. 207 af 31. marts 2008 om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser (LEP-loven). Udbud af erhvervsakademiuddannelser bliver herefter reguleret efter reglerne i LEP-loven.

Med den foreslåede ændring af § 46 b, stk. 1, ændres lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser) til lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Til nr. 15

Uddannelsessøgende, der skal på et studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse, kan få et udlandsstipendium som tilskud til betaling for studieafgift til den udenlandske uddannelsesinstitution. Det er en betingelse, at den uddannelsessøgende har ret til SU til studieopholdet. Der henvises til SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 1. Det følger af SU-lovens § 46 e, stk. 1, at uddannelsessøgende, der har ret til udlandsstipendium, kan optage et udlandsstudielån som tilskud til betaling af studieafgiften til den udenlandske uddannelsesinstitution. Udlandsstudielånet optages altid sammen med udlandsstipendium, og er et supplement dertil.

Udlandsstipendium og udlandsstudielån kan højst gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point, jf. SU-lovens § 46 b, stk. 1, 1. pkt. Udlandsstipendium og udlandsstudielån kan enten bruges i forbindelse med et studieophold i udlandet eller en uddannelse på kandidatniveau i udlandet, eller fordeles mellem disse. Dette følger af SU-lovens § 46 b, stk. 2.

Det fremgår af SU-lovens § 46 c, stk. 1, at uddannelsessøgende kan få udlandsstipendium til studieophold i en periode, der svarer til det antal ECTS-point som den uddannelsessøgendes danske uddannelsesinstitution på forhånd har godkendt som meritgivende i uddannelsen i Danmark, dog i højst 2 år svarende til 120 ECTS-point, SU-lovens § 46 b.

I forbindelse med studieophold i udlandet udgør udlandsstipendiet den faktiske studieafgift, der skal betales for uddannelseselementerne på den udenlandske uddannelsesinstitution, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den

uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen, jf. SU-lovens § 46 c, stk. 2. Udlandsstudielånet beregnes efter SU-lovens § 46 e, stk. 2, som forskellen mellem den faktiske studieafgift, og det beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen.

Udlandsstipendieordningen, herunder den gældende formulering af SU-loven § 46 c, blev indført ved lov nr. 565 af 6. juni 2007 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven) (Udlandsstipendium).

Det fremgår af bemærkningerne til § 46 c, stk. 2, at det med bestemmelsen foreslås, at udlandsstipendium som tilskud til betaling af studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse svarer til den faktiske studieafgift, som kræves for opholdet på den udenlandske uddannelsesinstitution. Dog kan udlandsstipendiet ikke overstige det tilskud eller den bevilling, som den danske uddannelsesinstitution modtager fra staten for en studerende, der er optaget på uddannelsen. Der henvises til Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, side 7521.

Lovforslaget blev fremsat som opfølgning på aftalen af 20. juni 2006 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fremtidens velstand, velfærd og investeringer i fremtiden (velfærdsaftalen) og aftalen af 2. november 2006 om udmøntning af globaliseringspuljen – opfølgning på velfærdsaftalen. Det fremgår af aftaleteksten, at udlandsstipendiet skal gå til en hel eller delvis dækning af studieafgiften i udlandet og højst kan svare til taxametertilskuddet til samme uddannelsesforløb på en tilsvarende uddannelse i Danmark.

Det har hidtil været styrelsens praksis at administrere SU-lovens § 46 c, stk. 2, om beregning af udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold i udlandet i overensstemmelse med den politiske aftale om udmøntning af globaliseringspuljen, således at udlandsstipendium til studieophold beregnes ud fra, hvad en dansk uddannelsesinstitution kan modtage i statstilskud for tilsvarende fag som de, der indgår i studieopholdet.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at ændre SU-lovens § 46 c, stk. 2, om udlandsstipendium og SU-lovens § 46 e, stk. 2, nr. 1, om udlandsstudielån således, at bestemmelsernes ordlyd afspejler indholdet af den politiske aftale om udmøntning af globaliseringspuljen i forhold til beregning af udlandsstipendium.

Med lovforslaget foreslås det, at SU-lovens § 46 c, stk. 2, ændres ”statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen” til ”det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for de uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet”.

En tilsvarende ændring foreslås for så vidt angår SU-lovens § 46 e, stk. 2, nr. 1, om beregningen af udlandsstudielån. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

De uddannelsessøgendes danske uddannelsesinstitution vil foretage en vurdering af de enkelte uddannelseselementer, der indgår i studieopholdet, og herefter træffe afgørelse om udlandsstipendiets størrelse. I vurderingen inddrages bl.a. uddannelseselementernes hovedområde, hvilket fakultet, der udbyder uddannelseselementerne, hvilken uddannelse de enkelte uddannelseselementer primært er tilknyttet, uddannelseselementernes faglige sammensætning m.v.

Den foreslåede ændring vil betyde, at udlandsstipendium og udlandsstudielån til studieophold også fremadrettet vil blive beregnet på baggrund af, hvad det vurderes, at en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for tilsvarende uddannelseselementer, hvis uddannelseselementerne var blevet udbudt af en dansk uddannelsesinstitution. Udgangspunktet for beregningen af udlandsstipendium og udlandsstudielån vil således være dét eller de fag, som den uddannelsessøgende tager ved den pågældende udenlandske uddannelsesinstitution og ikke tilskuddet eller bevillingen til den uddannelse, som den uddannelsessøgende er optaget på i Danmark og tager på studieophold fra.

Alle uddannelsessøgende, som følger de samme fag på samme uddannelsesinstitution i udlandet, vil derfor modtage samme udlandsstipendium og udlandsstudielån, uanset hvilket statstilskud deres danske uddannelsesinstitutioner ville have modtaget for de uddannelsessøgende, der er på studieophold i udlandet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.

Til nr. 16

Det fremgår af SU-lovens § 46 e, stk. 2, at udlandsstudielånet udgør forskellen mellem den faktiske studieafgift, jf. regler fastsat i medfør af §§ 46 c og 46 d, og det beløb, der svarer til 1) statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen, jf. § 46 c, stk. 2, eller 2) statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser, jf. § 46 d, stk. 2.

I § 46 e, stk. 2, nr. 1, foreslås det at ændre "statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen" til "det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for de uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet".

Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås at ændre SU-lovens § 46 c, stk. 2, om beregning af udlandsstipendium til studieophold.

Med forslaget bringes henvisningen i SU-lovens § 46 e, stk. 2, nr. 1, i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 15. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.

Til nr. 17

Uddannelses- og forskningsministeren kan til brug for administrationen af udlandsstipendium og udlandsstudielån fastsætte regler om 1) adgang til at indhente oplysninger, herunder fastsætte, hvilke oplysninger der skal gives i elektronisk form, 2) indhold og udformning af ansøgninger, 3) ansøgningsfrister og 4) krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for optagelse, forhåndsgodkendelse af merit, studieafgiften og den studiemæssige fremdrift i udlandet. Dette følger af SU-lovens § 46 h, stk. 4.

Med lovforslagets § 1, nr. 12, udvides udlandsstipendieordningen således, at det i SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2, tilføjes, at udlandsstipendium – udover til hele kandidatuddannelser – kan gives til den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau.

Det er hensigten, at der kun vil kunne gives udlandsstipendium til godkendte ikke-trindelte uddannelser på kandidatniveau, hvis den pågældende udenlandske uddannelsesinstitution kan erklære, at den uddannelsessøgende har gennemført den del af uddannelsen, der svarer til bachelorniveau. Erklæringen skal dokumentere, at bachelordelen er gennemført og tidspunktet herfor. Erklæringen skal endvidere dokumentere, hvornår kandidatdelen af uddannelsen påbegyndes og forventes afsluttet, samt hvor mange ECTS-point den vil udgøre.

Det foreslås på den baggrund, at der i SU-lovens § 46 h, stk. 4, nr. 4, efter "optagelse" indsættes "afsluttet bachelorniveau".

Bemyndigelsen i § 46 h, stk. 4, nr. 4, vil hermed blive udvidet således, at uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for afsluttet bachelorniveau.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om krav for tildeling af udlandsstipendium forventes anvendt til at fastsætte regler om krav til dokumentation for gennemført bacheloruddannelser, herunder at den udenlandske uddannelsesinstitution skal erklære, at bachelordelen er afsluttet og tidspunktet for afslutningen. Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at erklæringen skal indeholde tidspunktet for kandidatdelens påbegyndelse og forventede sluttidspunkt, samt hvor mange ECTS-point den vil udgøre.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til § 2

Til nr. 1

SVU er en økonomisk støtte, der gives for, at voksne kortuddannede på børne- og undervisningsministerens område kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og på uddannelses- og forskningsministerens område kan deltage i videregående uddannelse. Dette følger af § 1 i SVU-loven.

Administrationen af SVU til alle uddannelsesniveauer varetages af styrelsen efter bemyndigelse fra henholdsvis uddannelses- og forskningsministeren og børne- og undervisningsministeren, jf. § 1, stk. 1, i SVU-bekendtgørelsen, § 10 i bekendtgørelse om delegation af uddannelses- og forskningsministerens beføjelser til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og § 2 i bekendtgørelse om delegation af undervisningsministeren beføjelser i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Styrelsen kan fastsætte regler om, at visse opgaver efter SVU-loven varetages af uddannelsesstederne, herunder om uddannelsesstedernes administration af opgaverne, jf. SVU-lovens § 21, stk. 1 og 2. De uddannelsessteder, som varetager opgaver i relation til administrationen af SVU, benævnes SVU-administratorer og er defineret i SVU-bekendtgørelsens § 1, stk. 4, som voksenuddannelsescentre (VUC) og en række professionshøjskoler. SVU-administratorer vejleder de uddannelsessøgende og arbejdsgivere om SVU og modtager, kontrollerer og videresender alle ansøgninger om SVU, jf. § 1, stk. 3, og § 15, stk. 2, i SVU-bekendtgørelsen.

Hertil kommer, at afgørelseskompetencen er tillagt uddannelsesstederne i sager om studieaktivitet. Således kontrollerer uddannelsesstederne løbende den uddannelsessøgendes studieaktivitet og træffer afgørelse om studieaktiviteten, jf. SVU-bekendtgørelsens § 1, stk. 5. Uddannelsesstedet skal herefter underrette den SVU-administratør, der har modtaget den uddannelsessøgendes ansøgning om SVU, om, at den uddannelsessøgende ikke længere er studieaktiv, og derfor ikke længere skal modtage SVU. SVU-administratøren videregiver oplysningerne til styrelsen. Der henvises til SVU-bekendtgørelsens § 30, stk. 1.

Idet der på SVU-området er tale om flere uddannelsesinstitutioner, der er fælles dataansvarlige sammen med styrelsen, finder Uddannelses- og Forskningsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at der i SVU-loven bliver fastsat regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne. Alternativt ville der skulle indgås aftaler om fælles dataansvar mellem henholdsvis styrelsen og hver enkelte uddannelsesinstitution, som tager del i det fælles dataansvar.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et *stk. 2* i SVU-lovens § 21, hvorefter vedkommende minister, jf. SVU-lovens § 1, kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og uddannelsesstederne.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om det fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne i forhold til overholdelse af databeskyttelsesforordningens regler om registreredes rettigheder, herunder om oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Fastlæggelsen af regler om det fælles dataansvar, herunder fastlæggelsen af den interne ansvarsfordeling parterne imellem, ændrer ikke på, at de fælles dataansvarlige – styrelsen og uddannelsesinstitutionerne – hver især er ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen og hver især er ansvarlige for hele behandlingen af personoplysninger over for de registrerede. De uddannelsessøgende, som der behandles oplysninger om, vil derfor fortsat kunne henvende sig til både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for at udøve deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. om indgivelse af klager, anmodning om indsigt i behandlingen af egne personoplysninger og retten til at få berigtiget oplysninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at styrelsen træffer afgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Administrationen af befordringsrabat varetages i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, der efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, har en række beføjelser til at træffe afgørelser samtidig med, at de har en række administrative opgaver.

Uddannelsesstederne er i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, tillagt kompetence til at træffe afgørelse vedrørende ansøgning om godtgørelse til daglig befordring i Danmark

med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. § 4a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Det fremgår desuden af § 5 a, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesinstitutionerne bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Idet der i administrationen af befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser er tale om flere uddannelsesinstitutioner, der er fælles dataansvarlige sammen med styrelsen, finder Uddannelses- og Forskningsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at der i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser bliver fastsat regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne. Alternativt ville der skulle indgås aftaler om fælles dataansvar mellem henholdsvis styrelsen og hver enkelte uddannelsesinstitution, som tager del i det fælles dataansvar.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et *stk. 6* i § 5 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesstederne.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om det fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne i forhold til overholdelse af databeskyttelsesforordningens regler om registreredes rettigheder, herunder om oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Fastlæggelsen af regler om det fælles dataansvar, herunder fastlæggelsen af den interne ansvarsfordeling parterne imellem, ændrer ikke på, at de fælles dataansvarlige – styrelsen og uddannelsesinstitutionerne – hver især er ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen og hver især er ansvarlige for hele behandlingen af personoplysninger over for de registrerede. De uddannelsessøgende, som der behandles oplysninger om, vil derfor fortsat kunne henvende sig til både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for at udøve deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. om indgivelse af klager, anmodning om indsigt i behandlingen af egne personoplysninger og retten til at få berigtiget oplysninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at administrationen af befordringsrabat varetages af Børne- og Undervisningsministeriet.

Børne- og undervisningsministeren kan, efter forhandling med vedkommende minister, bemyndige en anden statslig myndighed til at udøve de beføjelser, der er tillagt børne- og undervisningsministeren i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om delegation af undervisningsministerens beføjelser i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og i lov om statens

voksenuddannelsesstøtte, at administrationen af befodringsrabat delegeres til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (herefter styrelsen).

Af § 5 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., følger det således, at styrelsen træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til befodringsrabat.

Administrationen af befodringsrabat varetages i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne, der efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., har en række beføjelser til at træffe afgørelser samtidig med, at de har en række administrative opgaver.

Det følger af § 14, stk. 1, i bekendtgørelse om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstederne er tillagt kompetence til at træffe afgørelse om, at den uddannelsessøgende eller deltageren benytter andre befodringsmidler end offentlige befodringsmidler til den daglige fordring.

Det følger desuden af § 13, stk. 1, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Børne- og undervisningsministeren kan tillige fastsætte nærmere regler om institutionernes administration af befodringsrabatten, herunder elektronisk indberetning af, hvornår retten til rabat begynder og ophører.

Idet der i administrationen af befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. er tale om flere uddannelsesinstitutioner, der er fælles dataansvarlige sammen med styrelsen, finder Børne- og Undervisningsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at der i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. bliver fastsat regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne. Alternativt ville der skulle indgås aftaler om fælles dataansvar mellem henholdsvis styrelsen og hver enkelte uddannelsesinstitution, som tager del i det fælles dataansvar.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et stk. 4 i § 13 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvorefter børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem ministeriet eller anden statslig myndighed og uddannelsesstederne.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om det fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne i forhold til overholdelse af databeskyttelsesforordningens regler om registreredes rettigheder, herunder om oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Fastlæggelsen af regler om det fælles dataansvar, herunder fastlæggelsen af den interne ansvarsfordeling parterne imellem, ændrer ikke på, at de fælles dataansvarlige – styrelsen og uddannelsesinstitutionerne – hver især er ansvarlige for at overholde reglerne i databeskyttelsesforordningen og hver især er ansvarlige for hele behandlingen af personoplysninger over for de registrerede. De uddannelsessøgende, som der behandles oplysninger om, vil derfor fortsat kunne henvende sig til både styrelsen og uddannelsesinstitutionerne for at udøve deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. om indgivelse af klager, anmodning om indsigt i behandlingen af egne personoplysninger og retten til at få berigtiget oplysninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.

Til § 5

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås med *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 3, 4 og 6, træder i kraft den 1. juli 2020. Det foreslåede *stk. 2* skal ses i sammenhæng med lov nr. 547 af 7. maj 2019 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. og forskellige andre love (Styrkede erhvervsuddannelser, mere praksisfaglighed i grundskolen, uddannelsesparathedsvurdering til alle ungdomsuddannelser m.v.). Ved lovændringen blev der indsat en ny § 5 e og § 7 i lov om erhvervsuddannelser om adgangskurser på erhvervsskolerne, der skal træde i kraft den 1. juli 2020, jf. lovens § 10, *stk. 3*. Det foreslåede *stk. 2* indebærer, at bestemmelserne om SU til adgangskurser på erhvervsskolerne træder i kraft samtidig hermed.

Det foreslås med *stk. 3*, at lovens § 1, nr. 7 og 8, har virkning for krav om tilbagebetaling af støtte, der vedrører udbetalinger af støtte for støtteåret 2020 og derefter. Det foreslåede medfører, at lovens § 1, nr. 7 og 8, anvendes ved den endelige støttetildeling for støtteåret 2020, der foretages i forbindelse med udløbet af støtteåret 2020, og fremefter.

Det foreslås med *stk. 4*, at lovens § 1, nr. 9, har virkning for alle SU-låntagere, der optager mindst ét studielån eller slutlån efter lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen får dermed virkning for de SU-låntagere, der optager deres første SU-lån eller slutlån den 1. januar 2020 eller derefter.

Bestemmelsen får endvidere virkning for de SU-låntagere, der ved lovens ikrafttræden har ét SU-lån eller slutlån under ordinær opkrævning. Det vil følgelig fremgå af lånebetingelserne efter lovens ikrafttræden, at når den uddannelsessøgende optager et SU-lån eller slutlån, skal den uddannelsessøgende acceptere, at et eventuelt optaget SU-lån eller slutlån fra en tidligere uddannelsesperiode vil blive indfriet i forbindelse med optagelsen af det nye lån, samt at der i forbindelse med udbetalingen af første lånerate i den aktuelle uddannelsesperiode vil blive optaget et nyt SU-lån med et tilsvarende beløb (den indfrieede gæld, inkl. renter m.v.). Den uddannelsessøgende vil derved alene have ét SU-lån under ordinær opkrævning. Bestemmelsen har alene virkning for SU-lån, der er optaget siden den 1. januar 1991. Hvis SU-lånet fra den tidligere uddannelsesperiode indeholder forældede delelementer, vil disse blive afskrevet i forbindelse med indfrielsen og dermed ikke indgå i det nye samlede SU-lån.

Bestemmelsen har ikke virkning for SU-låntagere med SU-lån eller slutlån, som er misligholdt og under opkrævning ved RIM.

Det foreslås med *stk. 5*, at ministeren kan fastsætte regler om indfrielse af tidligere optagne lån, hvor låntager i perioden fra den 1. januar 1991 til og med den 31. december 2019 har optaget lån under flere uddannelsesperioder, og om optagelse af nyt samlet lån.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om, at SU-låntagere, der har optaget flere studielån eller slutlån før lovens ikrafttræden, uanset at disse ikke måtte optage et nyt SU-lån eller slutlån efter lovens ikrafttræden, vil få deres tidligere optagne lån indfriet, og at der vil blive optaget et nyt samlet lån bestående af den indfrieede restgæld inkl. renter og gebyrer m.v. Indfrielsen af tidligere lån og

optagelsen af et nyt samlet lån til ordinær opkrævning er nødvendig for at sikre, at eventuelle misligholdte krav om tilbagebetaling af SU-lån efter lovens ikrafttræden kan sendes til inddrivelse hos RIM.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om den administrative håndtering af indfrielsen af lån optaget under flere uddannelsesperioder før den 1. januar 2020, herunder at Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte som fordringshaver vil anmode Udbetaling Danmark, som varetager administrationen af tilbagebetaling af SU-lån, om at indfri alle tidligere optagne SU-lån og stifte et nyt lån. Bemyndigelsen forventes videre anvendt til at fastsætte regler om, at det nystiftede lån vil svare til de tidligere lån, inkl. renter og gebyrer, og lånets stiftelsestidspunkt vil være den dato, hvor det nystiftede lån stiftes. Lånet vil herefter blive krævet tilbagebetalt efter samme regler som hidtil, herunder i forhold til forrentning, tilbagebetalingsperiode og afdragernes størrelse. Forrentningen på det nye samlede lån vil ske fra konverteringstidspunktet, således at der ikke sker et afbrud mellem forrentningen på tidligere lån og det nye samlede lån, og gebyrer, der er indeholdt i lånet vil ikke være rentebærende. Det betyder, at størrelsen på de enkelte afdrag vil være det samme som i henhold til den hidtidige afdragsordning, og de enkelte afdrag vil skulle forfalde på samme tidspunkt som i henhold til den hidtidige afdragsordning. Dermed vil forældelsesfristen på de enkelte afdrag ligeledes være den samme, som der gælder efter den hidtidige afdragsordning.

I det kalenderår, hvor de tidligere optagne SU-lån og slutlån bliver indfriet og lagt over i et nyt samlet SU-lån, vil SU-lånmodtagere få et rentefradrag for de renter, der indgår i det indfrieede lån. Renter, der tilskrives i tilbagebetalingsperioden, vil fortsat være fradragsberettigende i tilskrivningsåret som hidtil.

SU-låntageren, som i praksis også hidtil har oplevet alene at have ét SU-lån eller slutlån under ordinær opkrævning, vil dermed ikke opleve nogen forskel i forhold til, hvordan lånene hidtil er blevet opkrævet, herunder heller ikke i forhold til afdragernes størrelse og forfaldstidspunkt. SU-låntageren vil alene opleve at få en fradragsmæssig gevinst i det kalenderår, hvor de tidligere lån indfries og lægges over i et nyt lån. Det forventes, at styrelsen og Udbetaling Danmark vil have indfriet og oprettet nyt lån for alle SU-låntagere omfattet af bestemmelsen i løbet 2021.

Bestemmelsen har alene virkning for SU-lån, der er optaget i perioden fra den 1. januar 1991 og indtil loven træder i kraft. Hvis SU-lånene fra den tidligere uddannelsesperiode indeholder forældede delelementer, vil disse blive afskrevet i forbindelse med indfrielsen og dermed ikke indgå i det nye samlede SU-lån.

Bestemmelsen har ikke virkning for SU-låntagere med SU-lån eller slutlån, som er misligholdt og under opkrævning ved RIM.

Det foreslås med *stk. 6*, at lovens § 1, nr. 10, har virkning for alle SU-låntagere, der har studielån eller slutlån under ordinær opkrævning den 1. januar 2020 eller derefter. Bestemmelsen får dermed virkning for SU-låntagere, der har optaget studielån eller slutlån før lovens ikrafttræden, og hvor SU-låntageren ved lovens ikrafttræden endnu ikke er i gang med at betale lånet tilbage på ordinære vilkår. Alle SU-låntagere med SU-lån eller slutlån, der er optaget før lovens ikrafttræden, og som efter gældende praksis er sat i bero i forbindelse med en ny uddannelsesperiode, vil efter lovens ikrafttræden blive orienteret om berostillelsen af tidligere optagne lån samt konsekvenserne heraf i forhold til beregning af forældelsesfrist på lånet, renter og gebyrer.

Bestemmelsen får endvidere virkning for uddannelsessøgende, der ved lovens ikrafttræden eller senere optager et SU-lån eller slutlån. Når en uddannelsessøgendes tilbagebetaling af SU-lån eller slutlån under ordinær opkrævning sættes i bero i forbindelse med en ny uddannelsesperiode, vil SU-låntageren blive

orienteret om berostillelsen samt konsekvenserne heraf i forhold til afbrydelse af forældelsesfristen på lånets hovedstol, renter og gebyrer. SU-låntageren vil fortsat have mulighed for at afdrage frivilligt på lånet. Låntageren vil i den situation selv bestemme, hvor meget låntageren ønsker at afdrage og hvor ofte.

Bestemmelsen har ikke virkning for SU-låntagere med SU-lån eller slutlån, som er misligholdt og under opkrævning ved RIM på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås med *stk. 7, 1. pkt.*, at lovens § 1, nr. 1, 12, 13 og 17, finder anvendelse for ansøgninger om udlandsstipendium indgivet fra og med den 1. januar 2020. For ansøgninger indgivet før den 1. januar 2020 finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås endvidere med *stk. 7, 2. pkt.*, at § 1, nr. 1, 12, 13 og 17, alene finder anvendelse for ikke-trindelte hele videregående uddannelser i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau, som den uddannelsessøgende påbegynder den 1. januar 2020 eller senere.

Det foreslåede medfører således dels, at der først kan indgives ansøgning om udlandsstipendium til ikke-trindelte uddannelser i udlandet efter lovens ikrafttræden, og dels at der alene kan gives udlandsstipendium til ikke-trindelte hele videregående uddannelser i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau, som den uddannelsessøgende påbegynder den 1. januar 2020 eller senere.

En uddannelsessøgende, der har indgivet ansøgning og eventuelt fået afslag på udlandsstipendium til ikke-trindelte uddannelser inden lovens ikrafttræden, vil kunne indgive ansøgning på ny efter lovens ikrafttræden, hvis den ikke-trindelte uddannelse skal påbegyndes efter lovens ikrafttræden. En sådan ansøgning vil blive behandlet efter reglerne i denne lov.

SU-loven, SVU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland. Derfor skal denne lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 1565 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1569 af 18. december 2018 og lov nr. 464 af 29. april 2019, foretages følgende ændringer:
§ 1. ---	
<i>Stk. 2.</i> ---	
<i>Stk. 3.</i> Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte i form af udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet, jf. afsnit I a.	1. I § 1, stk. 3 og 4, § 46 a, stk. 3, 2. pkt., fire steder i § 46 d og § 46 i, stk. 2, nr. 1, udgår »hel«.
<i>Stk. 4.</i> Uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen).	
<i>Stk. 5.</i> ---	
§ 46 a. ---	
<i>St. 2.</i> ---	
<i>Stk. 3.</i> Uddannelses- og forskningsministeren kan efter forhandling med kulturministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke hele videregående uddannelser på kandidatniveau i udlandet, jf. stk. 1, nr. 2, der kan gives udlandsstipendium til. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der kun gives udlandsstipendium til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet i en bestemt tidsperiode.	
§ 46 d. Uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne i § 46 a, stk. 1, nr. 2, kan få udlandsstipendium til en hel uddannelse på	

kandidatniveau i den normerede studietid for uddannelsen i udlandet, jf. dog § 46 b.	
<i>Stk. 2.</i> Udlandsstipendiet til en hel uddannelse på kandidatniveau udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen til danske uddannelsesinstitutioner for tilsvarende uddannelser.	
<i>Stk. 3.</i> Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af op til 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende ved begyndelsen af uddannelsen i udlandet har mindst fem klip eller slutlånssater, jf. kapitel 5, til rådighed for hver uddannelsesperiode, der svarer til 30 ECTS-point. Retten til udlandsstipendium til en hel uddannelse på kandidatniveau af mere end 2 års varighed er betinget af, at den uddannelsessøgende har mindst 20 klip eller slutlånssater, jf. kapitel 5, til rådighed for uddannelsen.	
<i>Stk. 4.</i> ---	
§ 46 i. ---	
<i>Stk. 2.</i> Følgende afgørelser eller dele af afgørelser truffet af styrelsen kan dog indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger:	
1) Retten til uddannelsesstøtte efter afsnit I til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet, jf. § 46 a, stk. 1.	
2)-4) ---	
§ 1. ---	
<i>Stk. 2-3.</i> ---	
<i>Stk. 4.</i> Uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en hel uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen).	2. I § 1, stk. 4, ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.
<i>Stk. 5.</i> ---	
§ 5. ---	

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives uddannelsesstøtte til:	
1) ---	
2) Supplering under 3 måneders varighed.	3. I § 5, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »varighed«: », og adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse under 3 måneders varighed«.
3) ---	
§ 13. Uddannelsesstøtte gives uden for klippekortet til:	
1)-2) ---	4. I § 13, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) Adgangskurser på institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der udbydes som heltidsundervisning.« Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.
3) Gymnasial supplering i form af korte, intensive forløb som	
a)-b) ---	
c) supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen eller en højere forberedelseseksamen.	5. § 13, stk. 1, nr. 3, litra c, der bliver nr. 4, litra c, affattes således: »c) supplerende overbygningsforløb til en hf-eksamen, en højere forberedelseseksamen eller et bevis for eux 1. del.«
4) ---	
Stk. 2. ---	
Stk. 3. Det nævnte månedlige supplerende stipendium, jf. § 7, stk. 6, jf. § 11, som tilskud til dækning af betaling for undervisning kan ikke gives for de anførte gymnasiale suppleringsforløb i stk. 1, nr. 3 og nr. 4, litra a og b.	6. I § 13, stk. 3, ændres »nr. 3 og nr. 4, litra a og b« til: »nr. 4«.
Stk. 4. ---	
§ 30. ---	
Stk. 2-4. ---	
Stk. 5. Der lægges 7 pct. til de beløb, der kræves tilbage efter stk. 2 og 4, hvis beløbet overstiger summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån. Tillægget beregnes uden hensyn til, om beløbet helt eller delvis er betalt tilbage.	7. § 30, stk. 5, 1. pkt., affattes således: »Der lægges 7 pct. til de beløb, der kræves tilbage efter stk. 2, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet, hvis beløbet overstiger summen af det månedlige stipendium for udeboende og det månedlige studielån.«
Stk. 6-7. ---	

<p>§ 32. Støttetiden efter § 17 og slutlånstiden efter § 21 betragtes som brugt, selv om uddannelsesstøtte, der er udbetalt, 1) er modtaget med rette og betales helt eller delvist tilbage eller 2) søges tilbagebetalt ved den endelige tildeling af uddannelsesstøtte.</p>	<p>8. § 32 affattes således: »§ 32. Støttetiden efter § 17 og slutlånstiden efter § 21 betragtes som brugt, selv om uddannelsesstøtte, der er udbetalt, kræves tilbage, fordi egenindkomsten overstiger årsfribeløbet eller uddannelsesfribeløbet.«</p>
<p>§ 35. ---</p>	<p>9. I § 35 indsættes før stk. 1 som nyt stykke: »Restgæld, der vedrører studielån og slutlån, der er optaget den 1. januar 1991 eller senere, og som låntager har optaget i en tidligere uddannelsesperiode, indfris ved første udbetaling af studielån eller slutlån under en ny uddannelsesperiode. Der optages et studielån under den nye uddannelsesperiode med et beløb svarende til den indfrieede gæld.« Stk. 1-3 bliver herefter stk. 2-4.</p>
<p><i>Stk. 2.</i>---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Tilbagebetaling af studielån, slutlån og statslån, herunder betaling af renter, skal normalt begynde 1 år efter udløbet af det støtteår, hvor uddannelsesperioden er ophørt. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen.</p>	<p>10. I § 35, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, indsættes efter 1. pkt. som nye punkummer: »Tilbagebetalingen af studielån og slutlån sættes i bero, og forældelsen af studielån og slutlån afbrydes, under en ny uddannelsesperiode, jf. dog <i>stk. 1</i>. Der løber en ny forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor tilbagebetalingen genoptages.«</p>
<p>§ 43. ---</p>	
<p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	
	<p>11. I § 43 indsættes som <i>stk. 5</i>: »Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesinstitutionerne.«</p>
<p>§ 46 a. Uddannelsessøgende kan efter ansøgning få udlandsstipendium som tilskud til betaling af studieafgift til en uddannelsesinstitution i udlandet, hvis de har ret til uddannelsesstøtte, jf. afsnit I, til</p>	
<p>1) ---</p>	
<p>2) en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet efter regler fastsat i medfør af § 4, <i>stk. 1</i>.</p>	<p>12. I § 46 a, <i>stk. 1, nr. 2</i>, indsættes efter »udlandet«: »eller den del af en ikke-trindelt hel videregående uddannelse i udlandet, der efter afsluttet bachelorniveau er på kandidatniveau«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	

<p><i>Stk. 3.</i> Uddannelses- og forskningsministeren kan efter forhandling med kulturministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke hele videregående uddannelser på kandidatniveau i udlandet, jf. stk. 1, nr. 2, der kan gives udlandsstipendium til. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der kun gives udlandsstipendium til en hel videregående uddannelse på kandidatniveau i udlandet i en bestemt tidsperiode.</p>	<p>13. I § 46 a, stk. 3, 1. pkt., udgår »hele«.</p>
<p>§ 46 b. Udlandsstipendium kan højst gives i 2 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 120 ECTS-point. Udlandsstipendium til studieophold i udlandet i forbindelse med en uddannelse, der er udbudt efter lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser), kan dog højst gives i 1 år i en uddannelsesperiode, der svarer til 60 ECTS-point.</p>	<p>14. I § 46 b, stk. 1, ændres »uddannelse, der er udbudt efter lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser)« til: »erhvervsakademiuddannelse, der er udbudt efter lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser«.</p>
<p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	
<p>§ 46 c. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Udlandsstipendiet udgør den faktiske studieafgift, dog højst et beløb, der svarer til statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen.</p>	<p>15. I § 46 c, stk. 2, ændres »statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen« til: »det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	
<p>§ 46 e. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Udlandsstudielånet udgør forskellen mellem den faktiske studieafgift, jf. regler fastsat i medfør af §§ 46 c og 46 d, og det beløb, der svarer til</p> <p>1) statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen, jf. § 46 c, stk. 2, eller</p>	<p>16. I § 46 e, stk. 2, nr. 1, ændres »statstilskuddet eller bevillingen, som den danske uddannelsesinstitution modtager for den uddannelsessøgende, der er optaget på uddannelsen« til: »det statstilskud eller den bevilling, som en dansk uddannelsesinstitution kan modtage for uddannelseselementer, der svarer til de elementer, der indgår i studieopholdet«.</p>
<p>2) ---</p>	
<p><i>Stk. 3-6.</i> ---</p>	

§ 46 h. ---	
<i>Stk. 2-3. ---</i>	
<i>Stk. 4. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om</i>	
<i>1)-3) ---</i>	
<i>4) krav til den uddannelsessøgendes dokumentation for optagelse, forhåndsgodkendelse af merit, studieafgiften og den studiemæssige fremdrift i udlandet.</i>	17. I § 46 h, stk. 4, nr. 4, indsættes efter »optagelse«: », afsluttet bachelorniveau«.
	§ 2
	I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 9. august 2019, foretages følgende ændring:
§ 21. ---	
<i>Stk. 2. ---</i>	1. I § 21 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Vedkommende minister, jf. § 1, kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og uddannelsesstederne.« Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.
<i>Stk. 3-7. ---</i>	
	§ 3
	I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 9. august 2019, foretages følgende ændring:
§ 5 a. ---	
<i>Stk. 2-5. ---</i>	
	1. I § 5 a indsættes som <i>stk. 6</i> : »Stk. 6. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem styrelsen og uddannelsesstederne.«
	§ 4
	I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse

	nr. 605 af 24. maj 2019, foretages følgende ændring:
§ 13. ---	
<i>Stk. 2-3. ---</i>	
	1. I § 13 indsættes som <i>stk. 4</i> : » <i>Stk. 4.</i> Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om fælles dataansvar mellem ministeriet eller anden statslig myndighed og uddannelsesstederne.«

UDKAST